2023/2917

29.12.2023

NAŘÍZENÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRAVOMOCI (EU) 2023/2917

ze dne 20. října 2023

o ověřovacích činnostech, akreditaci ověřovatelů a schvalování plánů monitorování správními orgány podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/757 o monitorování, vykazování a ověřování emisí skleníkových plynů z námořní dopravy a o zrušení nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/2072

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/757 ze dne 29. dubna 2015 o monitorování, vykazování a ověřování emisí oxidu uhličitého z námořní dopravy a o změně směrnice 2009/16/ES ([1]), a zejména na čl. 6 odst. 8 třetí pododstavec, čl. 7 odst. 5 druhý pododstavec, čl. 13 odst. 6, čl. 15 odst. 5 a čl. 16 odst. 3 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/2072 ([2]) obsahuje ustanovení o posuzování plánů monitorování a ověřování výkazů emisí, o požadavcích na odbornou způsobilost a postupy a o pravidlech akreditace ověřovatelů a dozoru nad nimi ze strany vnitrostátních akreditačních orgánů. Nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/957 ([3]) bylo změněno nařízení (EU) 2015/757 s cílem zajistit, aby do systému EU pro obchodování s emisemi, zavedeného směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ([4]), byly začleněny činnosti v oblasti námořní dopravy a aby byly monitorovány, vykazovány a ověřovány emise dalších skleníkových plynů a emise z dalších typů lodí. Byla jím také stanovena povinnost společností předkládat ověřené souhrnné údaje o emisích na úrovni společnosti (dále jen „výkazy na úrovni společnosti“) a ověřené výkazy podle čl. 11 odst. 2 nařízení (EU) 2015/757, pokud dojde ke změně společnosti (dále jen „dílčí výkazy emisí“), jakož i povinnost příslušných správních orgánů schvalovat plány monitorování a jejich změny.

(2) V souladu s čl. 3ge směrnice 2003/87/ES má správní orgán ve vztahu k rejdařské společnosti zajistit, aby výkazy souhrnných údajů o emisích na úrovni společnosti předkládané rejdařskou společností byly ověřeny v souladu s pravidly ověřování a akreditace stanovenými v kapitole III nařízení (EU) 2015/757. Ustanovení tohoto nařízení týkající se ověřování a akreditace, která pravidla stanovená v kapitole III nařízení (EU) 2015/757 doplňují, by proto měla zahrnovat pravidla pro ověřování souhrnných údajů o emisích na úrovni společnosti.

([1]) Úř. věst. L 123, 19.5.2015, s. 55.

([2]) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/2072 ze dne 22. září 2016 o ověřovacích činnostech a akreditaci ověřovatelů podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/757 o monitorování, vykazování a ověřování emisí oxidu uhličitého z námořní dopravy (Úř. věst. L 320, 26.11.2016, s. 5).

([3]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/957 ze dne 10. května 2023, kterým se mění nařízení (EU) 2015/757 s cílem zajistit, aby byly do systému EU pro obchodování s emisemi začleněny činnosti v oblasti námořní dopravy a aby byly monitorovány, vykazovány a ověřovány emise dalších skleníkových plynů a emise z dalších typů lodí (Úř. věst. L 130, 16.5.2023, s. 105).

([4]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES (Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32).

(3) Kromě toho je nezbytné doplnit režim stanovený nařízením v přenesené pravomoci (EU) 2016/2072 o soubor pravidel pro ověřování výkazů na úrovni společnosti, který by vycházel z postupu pro ověřování výkazů emisí, ale předcházel by zdvojování ověřovacích činností, pokud jde o výkazy na úrovni plavidla, a zbytečné další administrativní zátěži.

(4) Dále je nezbytné doplnit režim stanovený nařízením v přenesené pravomoci (EU) 2016/2072 o soubor pravidel pro ověřování dílčích výkazů emisí. Podle čl. 11 odst. 2 nařízení (EU) 2015/757 by dílčí výkazy emisí měly zahrnovat stejné prvky jako výkazy emisí, ale měly by se omezovat na období odpovídající činnostem prováděným v rámci odpovědnosti dané společnosti. Je tedy vhodné, aby se dílčí výkazy emisí ověřovaly podle stejných pravidel, jaká se vztahují na ověřování výkazů emisí.

(5) Podle čl. 6 odst. 8, resp. čl. 7 odst. 5 nařízení (EU) 2015/757 je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci, kterými se doplňuje uvedené nařízení, pokud jde o pravidla pro schvalování plánů monitorování příslušnými správními orgány a pravidla pro schvalování změn plánů monitorování příslušnými správními orgány. Podle čl. 13 odst. 6, resp. čl. 15 odst. 5. nařízení (EU) 2015/757 je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci, kterými se doplňuje uvedené nařízení o pravidla pro ověřování souhrnných údajů o emisích na úrovni společnosti, včetně metod ověření a způsobu ověření, a pro vydávání zprávy o ověření, a akty v přenesené pravomoci za účelem dalšího upřesnění pravidel pro ověřovací činnosti stanovených v uvedeném nařízení. Podle čl. 16 odst. 3 nařízení (EU) 2015/757 je Komise zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci za účelem dalšího upřesnění metod akreditace ověřovatelů. Vzhledem k tomu, že uvedené ověřovací, akreditační a schvalovací činnosti jsou věcně propojeny, je toto nařízení založeno na uvedených pěti právních základech.

(6) Ověřovací činnosti zahrnují posuzování plánů monitorování ověřovateli v souladu s čl. 13 odst. 1 nařízení (EU) 2015/757. Při posuzování plánu monitorování by měli ověřovatelé provést řadu činností, aby vyhodnotili úplnost, relevanci a soulad informací předložených dotčenou společností, pokud jde o postup monitorování a vykazování u plavidla, aby mohli rozhodnout, zda je plán v souladu s nařízením (EU) 2015/757. Měli by posoudit i prvky související se systémem správy a kontroly údajů popsaným v plánu monitorování plavidla, a to v souladu se společnými zásadami monitorování a vykazování stanovenými v článku 4 a přílohách I a II nařízení (EU) 2015/757. Aby bylo zaručeno řádné prosazování nařízení (EU) 2015/757, pokud organizace nebo osoba, která od vlastníka plavidla převzala odpovědnost za jeho provoz a při převzetí této odpovědnosti se dohodla na převzetí všech povinností a odpovědností uložených Mezinárodním předpisem pro řízení bezpečnosti lodí a pro zabránění znečištění, stanovených v příloze I nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 336/2006 ([5]), přebírá rovněž odpovědnost za plnění povinností vyplývajících z nařízení (EU) 2015/757 a v příslušných případech ze směrnice 2003/87/ES, měla by tato organizace nebo osoba před zahájením posuzování plánu monitorování poskytnout ověřovateli doklad o tom, že byla vlastníkem plavidla řádně zmocněna k plnění povinností vyplývajících z nařízení (EU) 2015/757 a v příslušných případech ze směrnice 2003/87/ES. Pokud jde o plavidla, jejichž emise spadají do oblasti působnosti směrnice 2003/87/ES, může být ověřovateli pro účely posouzení plánu monitorování poskytnut dokument uvedený v čl. 1 odst. 2 prováděcího nařízení Komise (EU) 2023/2599 ([6]).

(7) Toto nařízení doplňuje nařízení (EU) 2015/757 stanovením zvláštních pravidel pro činnosti související s ověřováním výkazů emisí, dílčích výkazů emisí a výkazů na úrovni společnosti, s akreditací ověřovatelů a s posuzováním a schvalováním plánů monitorování. Uvedené činnosti by se měly řídit zásadami monitorování a vykazování stanovenými v nařízení (EU) 2015/757 a jeho přílohách I a II a nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2023/2849 ([7]).

([5]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 336/2006 ze dne 15. února 2006 o provádění Mezinárodního předpisu pro řízení bezpečnosti ve Společenství a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 3051/95 (Úř. věst. L 64, 4.3.2006, s. 1).

([6]) Prováděcího nařízení Komise (EU) 2023/2599 ze dne 22 listopadu 2023, kterým se stanoví prováděcí pravidla ke směrnici Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES, pokud jde o správu rejdařských společností správními orgány ve vztahu k rejdařské společnosti (Úř. věst. L, 2023/2599, 23.11.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2023/2599/oj).

([7]) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2023/2849 ze dne 12. října 2023, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/757, pokud jde o pravidla pro vykazování a předkládání souhrnných údajů o emisích na úrovni společnosti (Úř. věst L, 2023/2849, 15.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2023/2849/oj).

(8) Využití pravomocí stanovených v čl. 6 odst. 8 a čl. 7 odst. 5 nařízení (EU) 2015/757 by mělo zajistit, aby schvalování plánů monitorování a jejich změn podle uvedeného nařízení bylo příslušnými správními orgány prováděno harmonizovaným způsobem, zejména pokud jde o oznamování a informace poskytované společnostmi a příslušnými správními orgány.

(9) Plány monitorování plavidel, jejichž emise spadají do oblasti působnosti nařízení (EU) 2015/757, ale nespadají do oblasti působnosti směrnice 2003/87/ES, by schvalování příslušnými správními orgány podléhat neměly.

(10) Při schvalování plánů monitorování a jejich změn by příslušné správní orgány měly náležitě zohlednit závěry posouzení plánů monitorování ověřovatelem. Rozhodnutí o schválení plánů monitorování by měla být příslušnými správními orgány přijímána nezávisle, protože správní orgány ve vztahu k rejdařské společnosti by měly zajistit, aby rejdařské společnosti spadající do jejich odpovědnosti dodržovaly směrnici 2003/87/ES a nařízení (EU) 2015/757, a to i ve vztahu k monitorování a vykazování příslušných parametrů v průběhu vykazovaného období.

(11) Pokud příslušný správní orgán plán monitorování neschválí, společnost by ho měla přepracovat podle jím poskytnutých informací a revidovanou verzi tohoto plánu monitorování by měla předložit ověřovateli k opětovnému posouzení. Mezi společnostmi a příslušnými správními orgány může před zasláním revidovaného plánu monitorování ověřovateli k opětovnému posouzení dojít k několika výměnám, aby se předešlo zbytečné administrativní zátěži pro společnosti a ověřovatele.

(12) Provádění čl. 13 odst. 6 a čl. 15 odst. 5 nařízení (EU) 2015/757 vyžaduje přijetí celkového rámce pravidel, který zajistí, aby posuzování plánů monitorování, ověřování výkazů emisí, dílčích výkazů emisí a výkazů na úrovni společnosti a vydávání zpráv o ověření vypracovaných v souladu s uvedeným nařízením prováděli harmonizovaným způsobem ověřovatelé, kteří mají odbornou způsobilost provádět svěřené úkoly nezávisle a nestranně.

(13) Harmonizovaná pravidla pro posuzování plánů monitorování, ověřování výkazů emisí, dílčích výkazů emisí a výkazů na úrovni společnosti a vydávání dokumentů o souladu ze strany ověřovatelů by měla jasně definovat odpovědnost ověřovatelů.

(14) Závěry ověřovatele k posouzení plánu monitorování jsou nezbytné k tomu, aby společnosti a příslušné správní orgány měly možnost porozumět výsledku jím provedených ověřovacích činností. Je proto zapotřebí, aby tyto závěry zahrnovaly veškeré významné informace zjištěné v průběhu posuzování plánu monitorování, včetně popisu případných neopravených neshod a shrnutí ověřovacích postupů, a to i v souvislosti s prohlídkami na místě.

(15) Poskytování dokumentů a výměna příslušných informací mezi společnostmi a ověřovateli jsou zásadní pro všechny aspekty postupu ověřování, zejména pro posouzení plánu monitorování, provádění strategických analýz a analýz rizik a ověřování výkazu emisí, dílčího výkazu emisí a výkazu na úrovni společnosti. Je nezbytné stanovit řadu harmonizovaných požadavků upravujících poskytování informací a dokumentů, které se zpřístupňují ověřovateli před zahájením ověřovacích činností a v dalších fázích ověřování.

(16) Ověřovatel by měl při ověřování výkazů emisí, dílčích výkazů emisí a výkazů na úrovni společnosti zaujmout přístup založený na míře rizika v souladu s čl. 15 odst. 1, 2 a 3 nařízení (EU) 2015/757. Analýza náchylnosti vykázaných údajů k případným podstatným nepřesnostem je nezbytnou součástí postupu ověřování a určuje, jak by měl ověřovatel provádět své činnosti.

(17) V zájmu zajištění soudržnosti a porovnatelnosti monitorovaných údajů v čase v souladu s čl. 4 odst. 3 nařízení (EU) 2015/757 by měl ověřovatel při posuzování výkazu emisí plavidla vycházet z plánu monitorování, který byl posouzen jako uspokojivý a v příslušných případech byl schválen příslušným správním orgánem.

(18) Všechny kroky postupu ověřování výkazu emisí, dílčího výkazu emisí a výkazu na úrovni společnosti jsou vzájemně propojeny a měly by vyústit ve vydání zprávy o ověření, která obsahuje prohlášení o výsledku ověření. Úroveň ujištění by se u každé zprávy o ověření měla odvíjet od toho, jak důkladně a podrobně byly provedeny ověřovací činnosti a jak bylo formulováno prohlášení o ověření.

(19) Posouzení plánů monitorování a ověření výkazů emisí, dílčích výkazů emisí a výkazů na úrovni společnosti by měli provádět odborně způsobilí pracovníci. K plnění těchto povinností by proto ověřovatelé měli zavést interní postupy a neustále je zlepšovat. Kritéria pro určení, zda je ověřovatel způsobilý, by měla být shodná ve všech členských státech a měla by být ověřitelná, objektivní a transparentní.

(20) Pro podporu vysoké kvality ověřovacích činností je třeba stanovit harmonizovaná pravidla určující, zda je ověřovatel způsobilý, nezávislý a nestranný, a tedy oprávněn pro provádění požadovaných činností.

(21) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ([8]) stanoví komplexní rámec pro akreditaci subjektů posuzování shody, jež provádějí činnosti posuzování shody. Podle čl. 16 odst. 2 nařízení (EU) 2015/757 se příslušná ustanovení nařízení (ES) č. 765/2008 použijí v případech, kdy nařízení (EU) 2015/757 žádná zvláštní ustanovení týkající se akreditace ověřovatelů neobsahuje.

(22) Podle čl. 16 odst. 3 nařízení (EU) 2015/757 je Komise zmocněna dále upřesnit metody akreditace ověřovatelů pro činnosti spadající do oblasti působnosti uvedeného nařízení, tedy související s emisemi skleníkových plynů z odvětví námořní dopravy. Toto nařízení proto doplňuje pravidla stanovená v nařízení (ES) č. 765/2008 a nařízení (EU) 2015/757, zejména pokud jde o platné harmonizované normy, požadavky na posuzovací týmy, provádění vzájemného hodnocení vnitrostátních akreditačních orgánů a vzájemné uznávání ověřovatelů. Upřesnění těchto dodatečných pravidel je nezbytné k zajištění toho, aby kritéria a normy zvažované v souvislosti s akreditací ověřovatelů pro činnosti spadající do oblasti působnosti nařízení (EU) 2015/757 odpovídaly účelu a obsahu těchto činností. Tato pravidla by měla přispět k dalšímu posílení spolehlivosti ověřovacích a akreditačních procesů, jakož i harmonizovaného přístupu ve všech členských státech.

(23) Systém ověřování a akreditace by měl předcházet zbytečnému zdvojování postupů a organizací zřízených podle jiných právních nástrojů Unie, které by vedlo k větší zátěži pro členské státy nebo hospodářské subjekty. Je proto vhodné využít osvědčené postupy vyplývající z uplatňování harmonizovaných norem přijatých Evropským výborem pro normalizaci na základě pověření vydaného Komisí v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES ([9]) (například těch, které se týkají požadavků na subjekty validování nebo ověřování skleníkových plynů pro účely akreditace nebo jiných forem uznávání a obecných požadavků na akreditační orgány akreditující subjekty posuzování shody, na něž byly zveřejněny odkazy v *Úředním věstníku Evropské unie*) a jiné technické dokumenty, které vypracovala Evropská spolupráce v akreditaci.

(24) Vnitrostátní akreditační orgán určený v souladu s nařízením (ES) č. 765/2008 by měl být oprávněn akreditovat odbornou způsobilost ověřovatele k provádění ověřovacích činností podle tohoto nařízení a vydávat k této odborné způsobilosti oficiální stanoviska, přijímat správní opatření, jako je pozastavení nebo odnětí akreditace, a vykonávat dozor nad ověřovateli.

(25) Účinná spolupráce mezi vnitrostátními akreditačními orgány a příslušnými správními orgány má zásadní význam pro správné fungování systému EU pro obchodování s emisemi, do něhož mají být od vykazovaného období začínajícího 1. ledna 2024 zahrnuty emise z námořní dopravy, a pro dozor nad kvalitou ověřování. V zájmu transparentnosti je nutné zajistit, aby vnitrostátní akreditační orgány a příslušné správní orgány stanovily účinné prostředky pro výměnu informací. Výměna informací mezi příslušnými správními orgány navzájem a mezi příslušnými správními orgány a vnitrostátními akreditačními orgány by se měla řídit nejpřísnějšími zárukami

([8]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ze dne 9. července 2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem týkající se uvádění výrobků na trh a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 339/93 (Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 30).

([9]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti (Úř. věst. L 204, 21.7.1998, s. 37).

důvěrnosti a služebního tajemství a měla by probíhat v souladu s příslušným vnitrostátním právem a právem Unie.

(26) S ohledem na zahrnutí emisí z činností námořní dopravy do systému EU pro obchodování s emisemi je nezbytné zajistit další sladění pravidel pro ověřovací a akreditační činnosti týkající se emisí skleníkových plynů z odvětví námořní dopravy zavedené tímto nařízením s pravidly pro ověřovací a akreditační činnosti týkající se emisí skleníkových plynů z jiných odvětví zahrnutých do systému EU pro obchodování s emisemi, přičemž je třeba vzít v potaz zvláštnosti odvětví námořní dopravy. Toto sladění pravidel se týká zejména pravidel pro ověřovací činnosti, včetně prohlídek na místě, pro výměnu informací a pro požadavky na ověřovatele a na vnitrostátní akreditační orgány.

(27) Vzhledem k rozsahu nezbytných změn nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/2072 je vhodné uvedené nařízení zrušit v celém rozsahu.

(28) Ustanovení tohoto nařízení se týkají činností ověřování, schvalování a akreditace souvisejících s emisemi skleníkových plynů uvolněnými od 1. ledna 2024. Tato ustanovení zajišťují účinné fungování systému EU pro obchodování s emisemi, do něhož mají být od vykazovaného období začínajícího 1. ledna 2024 zahrnuty emise z námořní dopravy, a zahrnutí emisí metanu a oxidu dusného do oblasti působnosti nařízení (EU) 2015/757 od vykazovaného období začínajícího 1. ledna 2024. Je proto vhodné, aby ustanovení tohoto nařízení byla použitelná ode dne 1. ledna 2024,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět

Toto nařízení obsahuje ustanovení upravující posuzování plánů monitorování a ověřování výkazů emisí a souhrnných údajů o emisích na úrovni společnosti. Také stanoví požadavky na způsobilost a postupy.

Toto nařízení dále upřesňuje metody akreditace ověřovatelů vnitrostátními akreditačními orgány a pravidla týkající se výměny informací.

Toto nařízení stanoví pravidla pro schvalování plánů monitorování a jejich změn příslušnými správními orgány.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

1) „akreditací“ osvědčení vydané vnitrostátním akreditačním orgánem, že ověřovatel splňuje požadavky dané harmonizovanými normami ve smyslu čl. 2 bodu 9 nařízení (ES) č. 765/2008 a požadavky tohoto nařízení, a je proto oprávněn provádět ověřovací činnosti podle článků 4 až 36;

2) „výkazem emisí“ výkaz uvedený v čl. 11 odst. 1 nařízení (EU) 2015/757;

3) „dílčím výkazem emisí“ zpráva uvedená v čl. 11 odst. 2 nařízení (EU) 2015/757;

4) „výkazem na úrovni společnosti“ souhrnné údaje o emisích na úrovni společnosti definované v čl. 3 písm. q) nařízení (EU) 2015/757;

5) „neshodou“:

a) pro účely posuzování plánu monitorování, že plán nesplňuje požadavky podle článků 6 a 7 nařízení (EU) 2015/757, směrnice 2003/87/ES a prováděcího nařízení Komise (EU) 2016/1927 ([10]);

b) pro účely ověřování výkazu emisí a dílčího výkazu emisí buď

i) že emise skleníkových plynů a další příslušné informace nejsou vykázány v souladu s metodikou monitorování popsanou v plánu monitorování, který akreditovaný ověřovatel posoudil jako uspokojivý a který byl v příslušných případech schválen příslušným správním orgánem nebo

ii) že vykázané údaje nesplňují požadavky nařízení (EU) 2015/757, směrnice 2003/87/ES, prováděcího nařízení (EU) 2016/1927, prováděcího nařízení Komise (EU) 2016/1928 ([11]) nebo tohoto nařízení;

c) pro účely ověřování výkazu na úrovni společnosti, že vykázané údaje nesplňují požadavky nařízení (EU) 2015/757, směrnice 2003/87/ES a prováděcího nařízení (EU) 2016/1927;

d) pro účely akreditace jakékoliv konání či opomenutí ověřovatele, které je v rozporu s požadavky nařízení (EU) 2015/757, směrnice 2003/87/ES a tohoto nařízení;

6) „přiměřeným ujištěním“ vysoká, nikoli však absolutní úroveň ujištění, vyjádřená kladně v prohlášení o ověření, o tom, zda výkaz emisí, dílčí výkaz emisí nebo výkaz na úrovni společnosti, které jsou předmětem ověření, neobsahují podstatnou nepřesnost;

7) „úrovní ujištění“ stupeň ujištění, který ověřovatel uvádí ve zprávě o ověření s cílem snížit ověřovací riziko podle okolností ověřovací povinnosti;

8) „úrovní závažnosti“ se rozumí kvantitativní prahová hodnota nebo mezní bod, nad nímž jsou nepřesnosti samy o sobě nebo ve spojení s jinými nepřesnostmi považovány ověřovatelem za podstatné;

9) „inherentním rizikem“ náchylnost parametru ve výkazu emisí, dílčím výkazu emisí nebo výkazu na úrovni společnosti k nepřesnostem, které by mohly být podstatné samy o sobě nebo spolu s jinými nepřesnostmi, před zohledněním dopadu případných souvisejících kontrolních činností;

10) „kontrolním rizikem“ náchylnost parametru ve výkazu emisí, dílčím výkazu emisí nebo výkazu na úrovni společnosti k nepřesnostem, které by mohly být podstatné samy o sobě nebo spolu s jinými nepřesnostmi a kterým kontrolní systém nezabrání nebo je včas nezjistí a neopraví;

11) „detekčním rizikem“ riziko, že ověřovatel neodhalí podstatnou nepřesnost;

12) „ověřovacím rizikem“ riziko (funkce inherentního, kontrolního a detekčního rizika), že ověřovatel vydá nesprávný ověřovací posudek, pokud výkaz emisí, dílčí výkaz emisí nebo výkaz na úrovni společnosti obsahuje podstatné nepřesnosti;

13) „nepřesností“ opomenutí, zkreslení nebo chyba ve vykázaných údajích s výjimkou přípustné nejistoty podle nařízení (EU) 2015/757 a se zohledněním pokynů vypracovaných Komisí v těchto otázkách;

([10]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/1927 ze dne 4. listopadu 2016 o šablonách pro plány monitorování, výkazy emisí a dokumenty o souladu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/757 o monitorování, vykazování a ověřování emisí oxidu uhličitého z námořní dopravy (Úř. věst. L 299, 5.11.2016, s. 1).

([11]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/1928 ze dne 4. listopadu 2016 o určování přepravovaného nákladu pro jiné kategorie lodí, než jsou osobní lodě, lodě typu ro-ro a kontejnerové lodě, podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/757 o monitorování, vykazování a ověřování emisí oxidu uhličitého z námořní dopravy (Úř. věst. L 299, 5.11.2016, s. 22).

14) „podstatnou nepřesností“ nepřesnost, která dle názoru ověřovatele sama o sobě nebo spolu s jinými nepřesnostmi překračuje úroveň závažnosti nebo by mohla mít jinak vliv na celkové vykázané emise či jiné související informace;

15) „místem“ pro účely posuzování plánu monitorování nebo ověřování výkazu emisí nebo dílčího výkazu emisí plavidla nebo výkazu na úrovni společnosti místo, kde je definován a řízen proces monitorování, včetně míst, v nichž jsou kontrolovány a ukládány příslušné údaje a informace;

16) „interní dokumentací o ověření“ veškerá interní dokumentace, kterou ověřovatel shromáždil s cílem zaznamenat všechny podpůrné doklady a odůvodnění činností prováděných za účelem posouzení plánu monitorování nebo ověření výkazu emisí, dílčího výkazu emisí nebo výkazu na úrovni společnosti podle tohoto nařízení;

17) „auditorem pro monitorování, vykazování a ověřování v námořní dopravě“ jednotlivý člen ověřovacího týmu odpovědný za posouzení plánu monitorování nebo ověření výkazu emisí, dílčího výkazu emisí nebo výkazu na úrovni společnosti, který není vedoucím auditorem pro monitorování, vykazování a ověřování v námořní dopravě;

18) „vedoucím auditorem pro monitorování, vykazování a ověřování v námořní dopravě“ auditor pro monitorování, vykazování a ověřování v námořní dopravě pověřený vedením a kontrolou ověřovacího týmu, který odpovídá za provedení posouzení plánu monitorování nebo ověření výkazu emisí, dílčího výkazu emisí nebo výkazu na úrovni společnosti a podání zprávy o nich;

19) „osobou provádějící nezávislý přezkum“ osoba pověřená ověřovatelem, aby prováděla konkrétní vnitřní přezkumné činnosti, která patří ke stejnému právnímu subjektu, ale neprováděla žádnou z ověřovacích činností podléhajících přezkumu;

20) „technickým odborníkem“ osoba, která poskytuje podrobné znalosti a vědomosti v určité oblasti potřebné k provádění ověřovacích činností pro účely článků 4 až 36 a akreditačních činností pro účely článků 46 až 63;

21) „posuzovatelem“ osoba jmenovaná vnitrostátním akreditačním orgánem k posouzení ověřovatele podle tohoto nařízení, a to samostatně nebo jako člen posuzovacího týmu;

22) „vedoucím posuzovatelem“ posuzovatel, který má celkovou odpovědnost za posouzení ověřovatele podle tohoto nařízení.

23) „posuzovacím týmem“ jeden či více posuzovatelů jmenovaných vnitrostátním akreditačním orgánem pro posouzení ověřovatele podle tohoto nařízení;

24) „odbornou způsobilostí“ schopnost uplatňovat znalosti a dovednosti pro výkon určité činnosti;

25) „analytickými postupy“ analýza výkyvů a trendů v údajích včetně analýzy vztahů v údajích, které nejsou v souladu s jinými příslušnými informacemi nebo které se odchylují od předvídaného množství;

26) „kontrolním systémem“ posouzení rizik provedené společností a celý soubor kontrolních činností, včetně jejich trvalého řízení, který společnost vytvořila, zdokumentovala, zavedla a udržuje podle části C bodu 1 přílohy I nařízení (EU) 2015/757;

27) „kontrolními činnostmi“ veškeré společností provedené úkony nebo zavedená opatření ke zmírnění inherentních rizik.

Článek 3

Předpoklad shody

Pokud ověřovatel prokáže shodu s kritérii stanovenými v příslušných harmonizovaných normách ve smyslu čl. 2 bodu 9 nařízení (ES) č. 765/2008, na něž byly zveřejněny odkazy v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo v jejich částech, předpokládá se, že splňuje požadavky stanovené v článcích 4 až 45 tohoto nařízení v rozsahu, v němž se harmonizované normy na tyto požadavky vztahují.

KAPITOLA II

OVĚŘOVACÍ ČINNOSTI

ODDÍL 1

Posuzování plánů monitorování

Článek 4

Informace poskytované společnostmi

1. Společnosti poskytnou ověřovateli plán monitorování svých plavidel s využitím šablony odpovídající vzoru uvedenému v příloze I prováděcího nařízení (EU) 2016/1927. Pokud je plán monitorování v jiném jazyce než v angličtině, poskytnou překlad do angličtiny.

2. Před zahájením posouzení plánu monitorování poskytne též společnost ověřovateli alespoň níže uvedené informace:

a) příslušnou dokumentaci nebo popis instalací plavidla, popřípadě včetně osvědčení o zdrojích emisí, případně použitých průtokoměrů a postupů a procesů nebo schémat vytvořených a spravovaných mimo plán, na něž plán odkazuje, včetně postupů pro činnosti týkající se toku dat a kontrolní činnosti;

b) posouzení rizik podle části C bodu 1 přílohy I nařízení (EU) 2015/757 a přehled celkového kontrolního systému;

c) v případě změn systému monitorování a vykazování podle čl. 7 odst. 2 písm. c) a d) nařízení (EU) 2015/757 příslušné aktualizované verze nebo nové dokumenty umožňující posouzení změněného plánu;

d) pokud je společností organizace nebo osoba, například správce či nájemce plavidla bez posádky, která od vlastníka plavidla převzala odpovědnost za jeho provozování a která při převzetí této odpovědnosti souhlasila s převzetím všech povinností a odpovědností uložených Mezinárodním předpisem pro řízení bezpečnosti lodí a pro zabránění znečištění, stanovených v příloze I nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 336/2006, doklad o tom, že tato organizace nebo osoba byla vlastníkem plavidla řádně zmocněna k plnění povinností vyplývajících z nařízení (EU) 2015/757 a popřípadě vnitrostátních opatření provádějících směrnici 2003/87/ES a povinnosti vyřazovat povolenky podle čl. 3gb a článku 12 uvedené směrnice (dále jen „povinnosti v rámci systému ETS“).

3. Pro účely odst. 2 písm. d) poskytne organizace nebo osoba v něm uvedená ověřovateli dokument, v němž se jasně uvádí, že byla vlastníkem plavidla řádně zmocněna k plnění povinností vyplývajících z nařízení (EU) 2015/757 a popřípadě povinností v rámci systému ETS.

Dokument musí být podepsán jak vlastníkem plavidla, tak uvedenou organizací či osobou.

Pokud je uvedený dokument v jiném jazyce než v angličtině, poskytne daná organizace nebo osoba překlad do angličtiny.

Dokument obsahuje tyto informace:

a) název a jedinečné identifikační číslo společnosti a registrovaného vlastníka podle Mezinárodní námořní organizace (IMO) organizace nebo osoby zmocněné vlastníkem plavidla;

b) zemi registrace organizace nebo osoby zmocněné vlastníkem plavidla, zapsanou v rámci režimu jedinečného identifikačního čísla společnosti a registrovaného vlastníka podle IMO;

c) název a jedinečné identifikační číslo společnosti a registrovaného vlastníka podle IMO vlastníka plavidla;

d) tyto informace o kontaktní osobě vlastníka plavidla:

   i) jméno;

   ii) příjmení;

iii) pracovní pozici;

iv) pracovní adresu;

v) pracovní telefonní číslo;

vi) pracovní e-mailovou adresu;

e) datum použitelnosti zmocnění vyhotoveného vlastníkem plavidla pro uvedenou organizaci nebo osobu;

f) identifikační číslo lodi podle IMO dotčeného plavidla.

4. Společnost na žádost poskytne jakékoliv další informace považované za potřebné pro provedení posouzení plánu.

Článek 5

Posuzování plánů monitorování

1. Při posuzování plánu monitorování ověřovatel řeší otázku úplnosti informací uvedených v plánu monitorování, jejich přesnosti, relevance a souladu s nařízením (EU) 2015/757.

2. Ověřovatel alespoň:

a) posoudí, zda společnost použila vhodnou šablonu plánu monitorování a zda jsou poskytnuty informace ke všem povinným položkám uvedeným v příloze I prováděcího nařízení (EU) 2016/1927;

b) zajistí, aby vlastník plavidla byl totožný s registrovaným vlastníkem zapsaným v rámci režimu jedinečného identifikačního čísla společnosti a registrovaného vlastníka podle IMO;

c) zajistí, aby země registrace společnosti byla totožná se zemí registrace zapsanou v rámci režimu jedinečného identifikačního čísla společnosti a registrovaného vlastníka podle IMO;

d) není-li společnost vlastníkem plavidla, zajistí, aby společnost byla vlastníkem plavidla řádně zmocněna k plnění povinností vyplývajících z nařízení (EU) 2015/757 a popřípadě povinností v rámci systému ETS;

e) ověří, zda informace v plánu monitorování přesně a úplně popisují zdroje emisí a měřicí zařízení instalované na palubě plavidla a systémy a postupy určené pro monitorování a vykazování příslušných informací podle nařízení (EU) 2015/757;

f) zajistí, aby byla zavedena vhodná monitorovací opatření v případě, že společnost chce využít odchylku od monitorování paliva a emisí skleníkových plynů za jednotlivé plavby podle čl. 9 odst. 2 nařízení (EU) 2015/757, s přihlédnutím k nezbytným informacím podle čl. 10 písm. k) uvedeného nařízení;

g) v příslušných případech posoudí, zda informace poskytnuté společností ohledně prvků, postupů nebo kontrol zavedených v rámci stávajících systémů řízení plavidla nebo podle harmonizovaných příslušných norem v oblasti kvality, životního prostředí či řízení jsou vhodné pro monitorování emisí skleníkových plynů a jiné příslušné informování a vykazování podle nařízení (EU) 2015/757 a prováděcího nařízení (EU) 2016/1928.

3. Pro účely posouzení plánu monitorování může ověřovatel využít šetření, kontrolu dokumentů, sledování a jiné prostředky auditu, které považuje za vhodné.

Článek 6

Prohlídky na místě

1. Ověřovatel provede prohlídky na místě, aby dostatečně pochopil postupy popsané v plánu monitorování a osvědčil, že informace v něm uvedené jsou přesné.

2. Ověřovatel určí místo provedení této prohlídky na místě poté, co vezme v úvahu místo, kde je uchovávána podstatná část příslušných údajů, včetně elektronických nebo papírových kopií dokumentů, jejichž originály jsou uchovávány na palubě, a místo, kde jsou prováděny činnosti týkající se toku dat a kontrolní činnosti.

3. Ověřovatel také určí činnosti, které mají být provedeny, a dobu potřebnou pro prohlídku na místě.

4. Společnost poskytne ověřovateli přístup do svých míst, a to i do příslušných míst na pevnině a na příslušné plavidlo.

5. Ověřovatel může provést virtuální prohlídku na místě, pokud je splněna některá z těchto podmínek:

a) ověřovatel má dostatečné znalosti o systémech monitorování a vykazování používaných u daného plavidla, včetně jejich existence, zavedení a účinného uplatňování ze strany společnosti;

b) povaha a úroveň složitosti systému pro monitorování a vykazování plavidla umožňují, aby od fyzické prohlídky na místě bylo upuštěno;

c) ověřovatel je schopen získat a posoudit veškeré požadované informace vzdáleným přístupem;

d) ověřovateli v provedení fyzické prohlídky na místě brání závažné, mimořádné a nepředvídatelné okolnosti, které společnost nemohla ovlivnit, a tyto okolnosti není možné po vynaložení veškerého přiměřeného úsilí překonat.

Ověřovatel přijme opatření ke snížení ověřovacího rizika na přijatelnou úroveň, aby dosáhl přiměřeného ujištění, že plán monitorování je v souladu s nařízením (EU) 2015/757.

O provedení virtuální prohlídky na místě se rozhodne až po zjištění, že podmínky pro její provedení jsou splněny. Ověřovatel informuje společnost o rozhodnutí provést virtuální prohlídku na místě a o splnění podmínek pro její provedení bez zbytečného odkladu.

6. Ověřovatel může od prohlídky na místě podle odstavců 1 a 5 upustit, jsou-li zároveň splněny všechny podmínky stanovené v odst. 5 písm. a), b) a c).

Ověřovatel přijme opatření ke snížení ověřovacího rizika na přijatelnou úroveň, aby dosáhl přiměřeného ujištění, že plán monitorování je v souladu s nařízením (EU) 2015/757.

O upuštění od prohlídky na místě lze rozhodnout až po zjištění, že podmínky pro upuštění od prohlídky na místě jsou splněny. Ověřovatel informuje společnost o rozhodnutí upustit od prohlídky na místě a o splnění podmínek pro upuštění od prohlídky na místě bez zbytečného odkladu.

7. Od prohlídky na místě podle odstavců 1 a 5 nelze upustit v žádné z těchto situací:

a) jestliže ověřovatel posuzuje plán monitorování plavidla poprvé;

b) jestliže během vykazovaného období došlo ke změnám plánu monitorování podle čl. 7 odst. 2 písm. b) až e) nařízení (EU) 2015/757.

8. Pokud ověřovatel provede virtuální prohlídku na místě podle odstavce 5 nebo upustí od prohlídky na místě podle odstavce 6, uvede v interní dokumentaci o ověření důvody, které ho k tomu vedly.

Článek 7

Řešení neshod v plánu monitorování

1. Pokud ověřovatel v průběhu posuzování plánu monitorování zjistí neshody, informuje o nich bez zbytečného odkladu společnost a požádá ji o příslušné opravy v navrženém časovém rámci.

2. Společnost opraví všechny neshody, o kterých byla ověřovatelem informována, a předloží ověřovateli revidovaný plán monitorování podle dohodnutého časového rámce, který ověřovateli umožní, aby jej před zahájením vykazovaného období znovu posoudil.

3. Ověřovatel zaznamená v interní dokumentaci o ověření všechny neshody, které byly opraveny v průběhu posuzování plánu monitorování, a označí je jako vyřešené.

Článek 8

Nezávislý přezkum posouzení plánu monitorování

1. Ověřovací tým předloží bezodkladně a před tím, než je předá společnosti, interní dokumentaci o ověření a návrh závěrů posouzení plánu osobě provádějící nezávislý přezkum.

2. Osoba provádějící nezávislý přezkum provede přezkum, aby zajistila, že plán monitorování byl posouzen v souladu s tímto nařízením a že byla uplatněna řádná odborná péče a úsudek.

3. Rozsah nezávislého přezkumu zahrnuje celý postup posouzení popsaný v článcích 4 až 9.

4. Ověřovatel zahrne výsledky nezávislého přezkumu do interní dokumentace o ověření.

Článek 9

Závěry ověřovatele k posuzování plánu monitorování

Na základě informací shromážděných během posuzování plánu monitorování ověřovatel bezodkladně písemně informuje společnost o přijatých závěrech. Závěry obsahují tyto prvky:

a) vyjádření, zda je plán monitorování posouzen jako plán monitorování v souladu s nařízením (EU) 2015/757, prováděcím nařízením (EU) 2016/1927 a popřípadě se směrnicí 2003/87/ES, nebo zda obsahuje neshody, pro které není v souladu s nařízením (EU) 2015/757, prováděcím nařízením (EU) 2016/1927 a popřípadě se směrnicí 2003/87/ES;

b) popis případných neopravených neshod;

c) souhrn postupů ověřovatele, včetně informací o prohlídkách na místě, o důvodech pro provedení virtuálních prohlídek na místě nebo o důvodech pro upuštění od prohlídek na místě;

d) jestliže je plán monitorování posuzován poté, co v něm byly provedeny změny podle čl. 7 odst. 2 nařízení (EU) 2015/757, shrnutí těchto změn provedených v dotčeném vykazovaném období;

e) veškeré ostatní významné prvky zjištěné v průběhu posuzování plánu monitorování.

ODDÍL 2

Ověřování výkazů emisí a dílčích výkazů emisí

Článek 10

Informace poskytované společnostmi

1. Před zahájením ověřování výkazu emisí a dílčího výkazu emisí poskytnou společnosti ověřovateli níže uvedené podpůrné informace:

a) seznam plaveb dotčeného plavidla během vykazovaného období nebo – v případě dílčího výkazu emisí – během období, v němž společnost za plavidlo odpovídala, podle článku 10 nařízení (EU) 2015/757;

b) pokud se během vykazovaného období vyskytly nedostatky v údajích:

i) počet plaveb, u nichž se vyskytly nedostatky v údajích, a okolnosti a důvody jejich výskytu;

ii) metodu odhadu pro použité náhradní údaje podle části C bodu 2 přílohy I nařízení (EU) 2015/757 a popřípadě podle plánu monitorování;

iii) množství emisí vypočtené na základě náhradních údajů;

c) popřípadě kopii výkazu emisí za předchozí rok, pokud ověřovatel neprovedl ověření takového výkazu;

d) kopii použitého plánu či plánů monitorování, včetně závěrů posouzení provedeného akreditovaným ověřovatelem a popřípadě včetně dokladů o schválení příslušným správním orgánem spolu s oznámením zaslaným příslušným správním orgánem společnosti.

2. Poté, co ověřovatel shledal konkrétní oddíl/oddíly nebo dokument/dokumenty za relevantní pro účely ověření, poskytnou společnosti také níže uvedené podpůrné informace:

a) kopie oficiálního palubního deníku plavidla a záznamů o spotřebě paliva (pokud jsou vedeny zvlášť);

b) kopie dokladů o čerpání paliva;

c) kopie všech příslušných osvědčení týkajících se paliv pro účely stanovení emisních faktorů v souladu s přílohou I nebo částí C odst. 1 bodem 2 přílohy II nařízení (EU) 2015/757;

d) kopie dokumentů obsahujících informace o počtu přepravovaných osob a množství nákladu, vzdálenosti, kterou loď urazila, a době strávené na moři u plaveb uskutečněných během vykazovaného období.

3. Kromě toho mohou na základě použité metody monitorování ověřovatelé popřípadě požádat společnost, aby poskytla:

a) přehled systémů IT znázorňující tok dat u příslušného plavidla;

b) doklad o údržbě a přesnosti/nejistotě měřicího zařízení/průtokoměrů (např. osvědčení o kalibraci);

c) výpis údajů spotřeby paliva z průtokoměrů;

d) kopie dokladu o odečtech měřičů zásobníků paliva;

e) výpis údajů o činnosti ze systémů přímého měření emisí;

f) veškeré další informace nezbytné pro ověření výkazu emisí nebo dílčího výkazu emisí.

4. V případě změny společnosti poskytnou dotčené společnosti ověřovateli s náležitou péčí veškeré podpůrné dokumenty nebo informace uvedené v odstavcích 1, 2 a 3 vztahující se k plavbám uskutečněným v rámci jejich odpovědnosti, o něž ověřovatel požádá.

5. Společnosti uchovávají informace uvedené v odstavcích 1 až 4 po dobu stanovenou v Mezinárodní úmluvě o zamezení znečištění moří z lodí z roku 1973 (dále jen „úmluva MARPOL“) a Mezinárodní úmluvě o bezpečnosti lidského života na moři z roku 1988 (dále jen „úmluva SOLAS“). Do vydání dokumentu o souladu podle článku 17 nařízení (EU) 2015/757 nebo – v případě dílčího výkazu emisí – do vydání zprávy o ověření může ověřovatel požadovat jakékoliv informace uvedené v odstavcích 1, 2 a 3.

Článek 11

Strategická analýza

1. Na začátku ověřování posoudí ověřovatel pravděpodobnou povahu, rozsah a složitost ověřovacích úkolů provedením strategické analýzy všech činností vztahujících se k danému plavidlu.

2. Pro účely porozumění činnostem prováděným společností ověřovatel shromáždí a přezkoumá informace potřebné k posouzení, zda je ověřovací tým dostatečně odborně způsobilý pro provedení ověření, k rozhodnutí, zda byla správně stanovena přidělená lhůta uvedená ve smlouvě, a k tomu, aby byl schopen provést nezbytnou analýzu rizik. Tyto informace zahrnují alespoň:

a) informace uvedené v čl. 10 odst. 1 a 2;

b) informace získané z ověřování v předchozích letech, provádí-li ověřovatel ověření u téže společnosti.

3. Při přezkumu informací podle odstavce 2 ověřovatel posoudí alespoň následující aspekty:

a) motory plavidel a používané typy paliva, jakož i počet plaveb uskutečněných dotčeným plavidlem během vykazovaného období;

b) plán monitorování posouzený ověřovatelem a popřípadě schválený příslušným správním orgánem;

c) činnosti týkající se toku dat a kontrolní systém.

4. Při provádění strategické analýzy ověřovatel zkontroluje:

a) zda mu byla předložena poslední verze plánu monitorování a zda v případech, kdy je to vyžadováno podle čl. 6 odst. 8 a čl. 7 odst. 5 nařízení (EU) 2015/757, byl plán schválen příslušným správním orgánem;

b) zda během vykazovaného období došlo v plánu monitorování ke změnám podle čl. 7 odst. 2 nařízení (EU) 2015/757 a zda tyto změny byly v příslušných případech schváleny příslušným správním orgánem.

Článek 12

Analýza rizik prováděná ověřovateli

1. Kromě prvků uvedených v čl. 15 odst. 1, 2 a 3 nařízení (EU) 2015/757 ověřovatel zjistí a analyzuje všechny níže uvedené skutečnosti:

a) inherentní rizika;

b) kontrolní rizika;

c) detekční rizika.

Při určování a analýze prvků uvedených v prvním pododstavci vezme ověřovatel v úvahu zjištění strategické analýzy podle čl. 11 odst. 1.

2. Při provádění analýzy rizik ověřovatel zváží oblasti, kde hrozí větší ověřovací riziko, a alespoň tyto údaje: údaje o plavbě, spotřebu paliva, použité typy paliva, uplatnění jakékoli odchylky od čl. 12 odst. 3 směrnice 2003/87/ES podle čl. 12 odst. 3a, čl. 12 odst. 3b a čl. 12 odst. 3-e až 3-b uvedené směrnice, emise skleníkových plynů, vzdálenost, kterou plavidlo urazilo, dobu strávenou na moři, přepravovaný náklad a souhrn údajů ve výkazu emisí nebo v dílčím výkazu emisí.

3. Při zjišťování a analýze aspektů uvedených v odstavci 2 zohlední ověřovatel existenci, úplnost, přesnost, soulad, transparentnost a relevanci vykázaných informací.

4. S ohledem na informace, které získá v průběhu ověřování, ověřovatel popřípadě analýzu rizik reviduje a přizpůsobí nebo znovu provede příslušné ověřovací činnosti.

Článek 13

Plán ověřování

Ověřovatel vypracuje plán ověřování odpovídající získaným informacím a rizikům zjištěným při analýze rizik. Plán ověřování obsahuje:

a) program ověřování popisující povahu a rozsah ověřovacích činností a dobu a způsob, jakým budou provedeny;

b) plán zkoušek stanovící rozsah a metody zkoušení kontrolních činností a postupů kontrolních činností;

c) plán odběru vzorku údajů, který stanoví rozsah a metody odběru vzorku údajů týkající se údajových položek, na nichž se zakládají souhrnné emise skleníkových plynů, spotřeba paliva nebo jiné příslušné informace ve výkazu emisí nebo v dílčím výkazu emisí.

Článek 14

Postup ověřování výkazu emisí a dílčího výkazu emisí

1. Ověřovatel provede plán ověřování a na základě posouzení rizik ověří, zda systémy monitorování a vykazování popsané v plánu monitorování, který byl posouzen jako uspokojivý, existují v praxi a jsou správně prováděny.

Za tímto účelem zváží provedení níže uvedených typů postupů:

a) šetření u příslušných pracovníků;

b) kontroly dokumentů;

c) postupů sledování a rekapitulace.

2. Ověřovatel musí ověřit:

a) činnosti týkající se toku dat a systémy používané v toku dat včetně systémů informačních technologií;

b) zda jsou kontrolní činnosti náležitě zdokumentovány, zavedeny a spravovány a zda jsou dostatečně účinné ke zmírnění inherentních rizik;

c) zda jsou postupy uvedené v plánu pro monitorování dostatečně účinné ke zmírnění inherentních a kontrolních rizik a zda jsou tyto postupy zavedeny, dostatečně zdokumentovány a náležitě spravovány.

Pro účely písmene a) ověřovatel sleduje tok dat na základě posloupnosti a vzájemného působení činností týkajících se toku dat od primárního zdroje údajů až po vyhotovení výkazu emisí nebo dílčího výkazu emisí.

Pro účely písmen b) a c) může ověřovatel použít metody odběru vzorků specifické pro určité plavidlo, za předpokladu, že na základě analýzy rizik je odběr vzorků opodstatněný.

Článek 15

Ověřování vykázaných údajů

1. Ověřovatel ověří údaje vykázané ve výkazu emisí nebo v dílčím výkazu emisí:

a) podrobnými zkouškami, včetně zpětného sledování údajů k primárnímu zdroji údajů;

b) křížovou kontrolou údajů s vnějšími zdroji údajů, včetně údajů o sledování plavidla;

c) provedením vyrovnání;

d) kontrolou prahových hodnot příslušných údajů;

e) přepočítáním.

2. V rámci ověřování údajů podle odstavce 1 ověřovatel ověří:

a) úplnost zdrojů emisí popsaných v plánu monitorování;

b) úplnost údajů, včetně údajů o plavbách vykázaných jako spadající do působnosti nařízení (EU) 2015/757;

c) úplnost a soudržnost údajů týkajících se emisí spadajících do oblasti působnosti směrnice 2003/87/ES, a to i pokud jde o uplatnění:

i) působnosti podle článku 3ga směrnice 2003/87/ES;

ii) postupného zavádění požadavků na vyřazení povolenek podle článku 3gb směrnice 2003/87/ES;

iii) odchylek od čl. 12 odst. 3 směrnice 2003/87/ES podle čl. 12 odst. 3a, čl. 12 odst. 3b a čl. 12 odst. 3-e až 3-b uvedené směrnice;

d) soulad mezi vykázanými celkovými údaji a údaji z příslušné dokumentace nebo primárních zdrojů;

e) popřípadě soulad mezi celkovou spotřebou paliva a údaji o zakoupeném palivu nebo palivu jinak dodanému na příslušné plavidlo;

f) spolehlivost a přesnost údajů.

Článek 16

Ověřování metod uplatňovaných v případě chybějících údajů

1. Pokud byly pro doplnění chybějících údajů podle části C přílohy I nařízení (EU) 2015/757 použity metody stanovené v plánu monitorování posouzeném ověřovatelem a popřípadě schváleném příslušným orgánem, ověřovatel ověří, zda použité metody odpovídaly dané situaci a zda byly uplatněny správně.

2. Pokud metody uvedené v odstavci 1 nebyly předem posouzeny či schváleny, ověřovatel ověří, zda přístup používaný společností pro doplnění chybějících údajů zajišťuje, že emise nejsou podhodnocovány a že tento přístup nevede k podstatným nepřesnostem.

Článek 17

Úroveň závažnosti

1. Pro účely ověření údajů o spotřebě paliva a emisích skleníkových plynů uvedených ve výkazu emisí a dílčím výkazu emisí činí úroveň závažnosti 5 % celkových emisí vykázaných pro každou položku za vykazované období.

2. Pro účely ověření dalších příslušných informací ve výkazu emisí a dílčím výkazu emisí týkajících se přepravovaného nákladu, přepravního výkonu, vzdálenosti, kterou loď urazila, a doby strávené na moři činí úroveň závažnosti 5 % celkových emisí vykázaných pro každou položku za vykazované období.

Článek 18

Prohlídky na místě

1. Ověřovatel provede prohlídky na místě, aby získal dostatečné znalosti o společnosti a dostatečně porozuměl systému monitorování a vykazování používanému u daného plavidla, popsanému v plánu monitorování.

2. Ověřovatel určí, kde bude prohlídka na místě provedena, na základě výsledků analýzy rizik a po zvážení místa, kde je uchovávána podstatná část příslušných údajů, včetně elektronických nebo papírových kopií dokumentů, jejichž originály jsou uloženy na palubě, a místa, kde jsou prováděny činnosti týkající se toku dat a kontrolní činnosti.

3. Pokud na základě výsledku prohlídky na místě provedené na pevnině ověřovatel dospěje k závěru, že pro snížení rizika podstatných nepřesností ve výkazu emisí nebo dílčím výkazu emisí je zapotřebí provést ověření na palubě, může rozhodnout o prohlídce plavidla.

4. Ověřovatel také určí činnosti, které mají být provedeny, a dobu potřebnou pro prohlídku na místě.

5. Společnost poskytne ověřovateli přístup do svých míst, a to i do příslušných míst na pevnině a na příslušné plavidlo.

6. Ověřovatel může provést virtuální prohlídku na místě, pokud je na základě výsledku analýzy rizik splněna některá z níže uvedených podmínek:

a) ověřovatel má dostatečné znalosti o systémech monitorování a vykazování používaných u daného plavidla, včetně jejich existence, zavedení a účinného uplatňování ze strany společnosti;

b) povaha a úroveň složitosti systému pro monitorování a vykazování plavidla umožňují, aby od fyzické prohlídky na místě bylo upuštěno;

c) ověřovatel je schopen získat a posoudit všechny požadované informace vzdáleným přístupem, včetně správného uplatňování metodiky popsané v plánu monitorování a ověření údajů uvedených ve výkazu emisí nebo dílčím výkazu emisí;

d) ověřovateli v provedení fyzické prohlídky na místě brání závažné, mimořádné a nepředvídatelné okolnosti, které společnost nemohla ovlivnit, a tyto okolnosti není možné po vynaložení veškerého přiměřeného úsilí překonat.

Ověřovatel přijme opatření ke snížení ověřovacího rizika na přijatelnou úroveň, aby dosáhl přiměřeného ujištění, že výkaz emisí nebo dílčí výkaz emisí je v souladu s nařízením (EU) 2015/757.

Aniž by tím byl dotčen první pododstavec písm. d), ověřovatel virtuální prohlídku na místě neprovede, pokud ve třech vykazovaných obdobích bezprostředně předcházejících běžnému vykazovanému období nebyla provedena fyzická prohlídka na místě. Uvedeným tříletým obdobím jsou míněna tři po sobě jdoucí vykazovaná období, která začínají po 1. lednu 2024, včetně vykazovaných období, kdy byly provedeny virtuální prohlídky na místě podle prvního pododstavce písm. d).

O provedení virtuální prohlídky na místě se rozhodne až po zjištění, že podmínky pro její provedení jsou splněny. Ověřovatel informuje společnost o rozhodnutí provést virtuální prohlídku na místě a o splnění podmínek pro její provedení bez zbytečného odkladu.

7. Ověřovatel se může rozhodnout, že od prohlídky na místě podle odstavců 1 a 6 upustí, jsou-li zároveň splněny všechny podmínky stanovené v odst. 6 písm. a), b) a c).

Ověřovatel přijme opatření ke snížení ověřovacího rizika na přijatelnou úroveň, aby dosáhl přiměřeného ujištění, že výkaz emisí nebo dílčí výkaz emisí je v souladu s nařízením (EU) 2015/757.

O upuštění od prohlídky na místě se rozhodne až po zjištění, že podmínky pro upuštění od prohlídky na místě jsou splněny. Ověřovatel informuje společnost o rozhodnutí upustit od prohlídky na místě a o splnění podmínek pro upuštění od prohlídky na místě bez zbytečného odkladu.

8. Od prohlídky na místě podle odstavců 1 a 6 nelze upustit v žádné z těchto situací:

a) jestliže ověřovatel ověřuje výkaz emisí nebo dílčí výkaz emisí plavidla poprvé;

b) pokud ověřovatel neprovedl prohlídku na místě ve dvou vykazovaných obdobích bezprostředně předcházejících stávajícímu vykazovanému období;

9. V případě plavidel spadajících do oblasti působnosti směrnice 2003/87/ES společnost bez zbytečného odkladu informuje o rozhodnutí ověřovatele upustit od prohlídky na místě příslušný správní orgán.

Příslušný správní orgán může proti rozhodnutí ověřovatele upustit od prohlídky na místě vznést námitku, přičemž vezme v úvahu všechny tyto faktory:

a) informace poskytnuté ověřovatelem ohledně výsledku analýzy rizik;

b) informaci, že všechny požadované informace lze získat a posoudit vzdáleným přístupem;

c) důkaz o tom, že jsou splněny všechny podmínky pro upuštění od kontroly na místě v souladu s odstavci 7 a 8.

V případě námitky příslušný správní orgán vyrozumí společnost o své námitce a o důvodech pro ni v přiměřené lhůtě, nejpozději však do dvou měsíců od data, kdy byl o rozhodnutí ověřovatele upustit od prohlídky na místě informován.

10. Pokud ověřovatel provede virtuální prohlídku na místě podle odstavce 6 nebo upustí od prohlídky na místě podle odstavce 7, uvede v interní dokumentaci o ověření důvody, které ho k tomu vedly.

Článek 19

Řešení nepřesností a neshod ve výkazu emisí a dílčím výkazu emisí

1. Pokud ověřovatel v průběhu ověřování výkazu emisí nebo dílčího výkazu emisí zjistí nepřesnosti nebo neshody, informuje o nich bez zbytečného odkladu společnost a požádá ji o příslušné opravy v přiměřené lhůtě.

Společnost všechny jím sdělené nepřesnosti nebo neshody opraví.

2. Ověřovatel zaznamená v interní dokumentaci o ověření všechny nepřesnosti nebo neshody, které byly opraveny v průběhu ověřování, a označí je jako vyřešené.

3. Pokud společnost nepřesnosti nebo neshody uvedené v odstavci 1 neopraví, ověřovatel před vydáním zprávy o ověření požádá společnost, aby vysvětlila hlavní příčiny nepřesností nebo neshod.

4. Ověřovatel rozhodne, zda neopravené nepřesnosti samy o sobě nebo spolu s jinými nepřesnostmi mají dopad na celkové vykázané emise nebo jiné příslušné informace, a zda tento dopad povede k podstatným nepřesnostem.

Ověřovatel posoudí, zda neopravená neshoda má sama o sobě nebo spolu s jinými neshodami dopad na vykázané údaje a zda to vede k podstatným nepřesnostem.

5. Ověřovatel může považovat nepřesnosti nebo neshody, které jsou samy o sobě nebo spolu s jinými nepřesnostmi pod úrovní závažnosti, která je stanovena v článku 17, za podstatné nepřesnosti, pokud to odůvodňuje jejich rozsah a povaha nebo konkrétní okolnosti případu.

Článek 20

Závěr ověření výkazu emisí a dílčího výkazu emisí

Pro dokončení ověření výkazu emisí a dílčího výkazu emisí ověřovatel:

a) potvrdí, že byly provedeny všechny ověřovací činnosti;

b) uplatní na souhrnné údaje závěrečné analytické postupy, aby zajistil, že neobsahují podstatné nepřesnosti;

c) ověří, zda informace uvedené ve zprávě vyhovují požadavkům nařízení (EU) 2015/757 a popřípadě požadavkům směrnice 2003/87/ES;

d) před vydáním zprávy o ověření připraví interní dokumentaci o ověření a návrh zprávy a předloží je v souladu s článkem 23 osobě provádějící nezávislý přezkum;

e) pověří osobu, aby schválila zprávu na základě závěrů přijatých osobou provádějící nezávislý přezkum a údajů v interní dokumentaci o ověření, a oznámila to společnosti;

Článek 21

Návrhy na zlepšení

1. Ověřovatel dá společnosti doporučení pro zlepšení týkající se neopravených nepřesností a neshod, které nevedou k podstatným nepřesnostem.

2. Ověřovatel může společnosti dát další doporučení pro zlepšení, která považuje s ohledem na výsledek ověřovacích činností za významná.

3. Při udílení doporučení společnosti zůstává ověřovatel vůči společnosti, plavidlu a systému monitorování a vykazování nestranný. Nesmí ohrozit svou nestrannost udílením rad nebo vypracováváním částí postupu monitorování a vykazování podle nařízení (EU) 2015/757.

4. Při ověřování následujícím po roce, v němž byla ve zprávě o ověření uvedena doporučení ke zlepšení, ověřovatel ověří, zda a jakým způsobem společnost doporučení ke zlepšení provedla. Jestliže společnost tato doporučení neprovedla, ověřovatel posoudí, zda se tím zvyšuje nebo může zvýšit riziko vzniku nepřesností.

Článek 22

Zpráva o ověření výkazu emisí nebo dílčího výkazu emisí

1. Na základě shromážděných informací vydá ověřovatel zprávu o ověření pro každý výkaz emisí nebo dílčí výkaz emisí, které jsou předmětem ověření, a tuto zprávu o ověření předá společnosti.

2. Po obdržení zprávy o ověření podle odstavce 1 společnost v příslušných případech předloží zprávu o ověření spolu s výkazem emisí nebo dílčím výkazem emisí příslušnému správnímu orgánu. Zpráva se předkládá s využitím automatizovaných systémů a formátů pro výměnu údajů.

3. Zpráva o ověření obsahuje prohlášení o ověření výkazu emisí nebo dílčího výkazu emisí jako uspokojivého nebo neuspokojivého.

4. Pro účely odstavce 3 se výkaz emisí nebo dílčí výkaz emisí považují za ověřené jako uspokojivé pouze tehdy, když neobsahují podstatné nepřesnosti. Výkaz emisí nebo dílčí výkaz emisí nelze ověřit jako uspokojivý v případě, že obsahuje podstatné nepřesnosti, které nebyly před vydáním zprávy o ověření opraveny.

5. Zpráva o ověření obsahuje tyto prvky:

a) název společnosti spolu s jejím jedinečným identifikačním číslem společnosti a registrovaného vlastníka podle IMO a identifikaci plavidla;

b) jasné označení, že se jedná o zprávu o ověření;

c) totožnost ověřovatele, včetně jména a pracovní e-mailové adresy kontaktní osoby;

d) cíle a rozsah ověřování;

e) odkaz na výkaz emisí a vykazované období, které jsou předmětem ověření, nebo na dílčí výkaz emisí a období, během něhož za plavidlo odpovídala společnost, která je předmětem ověření;

f) v příslušných případech celkové souhrnné emise skleníkových plynů, na něž se vztahuje směrnice 2003/87/ES v souvislosti s činnostmi v oblasti námořní dopravy, které mají být podle uvedené směrnice vykázány;

g) odkaz na jeden či více plánů monitorování, které byly posouzeny jako uspokojivé, a popřípadě informaci o tom, zda byl příslušný plán monitorování před vydáním zprávy o ověření schválen příslušným správním orgánem;

h) odkaz na použité normy pro ověřování;

i) souhrn postupů ověřovatele, včetně informací o prohlídkách na místě a dat jejich provedení a informací o důvodech pro provedení virtuálních prohlídek na místě nebo důvodech, proč od prohlídek na místě bylo upuštěno;

j) popřípadě shrnutí změn plánu monitorování a údajů o činnosti ve vykazovaném období podle čl. 7 odst. 2 nařízení (EU) 2015/757;

k) prohlášení o ověření;

l) popis případných neopravených nepřesností a neshod, včetně jejich povahy a rozsahu, informace o tom, zda mají či nemají podstatný dopad, a prvků výkazu emisí nebo dílčího výkazu emisí, jichž se týkají;

m) popis případných neshod podle definice v čl. 2 odst. 5 písm. b) bodě ii), které byly zjištěny během ověřování;

n) počet plaveb, u nichž se případně vyskytly nedostatky v údajích, a odpovídající množství emisí;

o) popřípadě doporučení pro zlepšení;

p) jméno vedoucího auditora pro monitorování, vykazování a ověřování v námořní dopravě a osoby provádějící nezávislý přezkum a popřípadě jméno auditora pro monitorování, vykazování a ověřování v námořní dopravě a technického odborníka, kteří se na ověřování výkazu emisí nebo dílčího výkazu emisí podíleli;

q) datum zprávy o ověření a podpis osoby oprávněné jednat jménem ověřovatele, včetně jejího jména.

6. Ověřovatel ve zprávě o ověření dostatečně podrobně popíše nepřesnosti a neshody, včetně těchto aspektů:

a) rozsahu a povaze nepřesnosti nebo neshody;

b) tomu, proč daná nepřesnost má, nebo nemá závažný dopad;

c) kterého prvku výkazu společnosti se týká daná nepřesnost, popřípadě kterého prvku plánu monitorování nebo kterých právních požadavků se týká daná neshoda.

Článek 23

Nezávislý přezkum výkazu emisí a dílčí zprávy o emisích

1. Osoba provádějící nezávislý přezkum přezkoumá interní dokumentaci o ověření a návrh zprávy o ověření, aby ověřila, že postup ověřování proběhl v souladu s tímto nařízením a že byla uplatněna řádná odborná péče a úsudek.

2. Rozsah nezávislého přezkumu zahrnuje celý postup ověřování stanovený v článcích 10 až 22.

3. Po schválení výkazu v souladu s čl. 20 písm. e) ověřovatel zahrne výsledky nezávislého přezkumu do interní dokumentace o ověření a oznámí Komisi a státu vlajky daného plavidla, zda jsou splněny podmínky pro vydání dokumentu o souladu.

ODDÍL 3

Ověřování výkazů na úrovni společnosti

Článek 24

Informace poskytované společnostmi

1. Před zahájením ověřování výkazu na úrovni společnosti poskytnou společnosti ověřovateli tyto informace:

a) výkaz na úrovni společnosti za vykazované období, které má být ověřeno, a popřípadě kopii ověřeného výkazu na úrovni společnosti a zprávy o ověření na úrovni společnosti z předchozího roku, pokud ověření neprováděl stejný ověřovatel;

b) výkazy emisí a dílčí výkazy emisí spolu se zprávami o ověření za všechna plavidla, za něž společnost během vykazovaného období odpovídala;

c) popřípadě, pokud v předchozím roce ověření výkazu na úrovni společnosti neprováděl stejný ověřovatel, výkazy emisí a dílčí výkazy emisí z předchozího roku spolu s příslušnými zprávami o ověření za všechna plavidla, za něž společnost v předchozím roce odpovídala;

d) seznam všech plavidel společnosti o hrubé prostornosti 5 000 tun a více a jejich identifikační čísla lodi podle IMO za vykazované období, zahrnující období, kdy plavidlo bylo ve vlastnictví společnosti nebo kdy za něj společnost odpovídala podle nařízení (ES) č. 336/2006.

2. Ověřovatelé mohou společnost požádat o poskytnutí dalších informací významných pro ověřování výkazu na úrovni společnosti, včetně kopie plánů monitorování plavidel, za něž společnost ve vykazovaném období odpovídala, a popřípadě dokladů o změně společnosti, včetně dokladu o datu změny.

Článek 25

Strategická analýza

1. Na začátku ověřování posoudí ověřovatel pravděpodobnou povahu, rozsah a složitost ověřovacích úkolů provedením strategické analýzy všech činností vztahujících se k příslušné společnosti.

2. Pro účely porozumění činnostem prováděným společností ověřovatel shromáždí a přezkoumá informace potřebné k posouzení, zda je ověřovací tým dostatečně odborně způsobilý k provedení ověření, k rozhodnutí, zda byla správně stanovena přidělená lhůta uvedená ve smlouvě, a k tomu, aby byl schopen provést nezbytnou analýzu rizik. Tyto informace musí zahrnovat:

a) informace uvedené v čl. 24 odst. 1;

b) informace získané z ověřování v předchozích letech, provádí-li ověřovatel ověření u téže společnosti.

Článek 26

Analýza rizik prováděná ověřovateli

1. Pro účely posouzení úplnosti a soudržnosti vykázaných údajů podle čl. 14 odst. 4 nařízení (EU) 2015/757 ověřovatel zváží oblasti, kde hrozí větší ověřovací riziko, s přihlédnutím k takovým prvkům, jako je:

a) počet plavidel, za něž společnost v průběhu vykazovaného období odpovídala;

b) počet změn společnosti u plavidel, za něž společnost v průběhu vykazovaného období odpovídala;

c) různorodost motorů plavidel a používané typy paliva;

d) počet různých států vlajky;

e) škála různých ověřovatelů, kteří provedli ověření výkazů emisí u plavidel, za něž společnost v průběhu vykazovaného období odpovídala;

f) počet plánů monitorování plavidel, za něž společnost odpovídala, které před vydáním zprávy o ověření příslušných výkazů emisí nebo dílčích výkazů emisí nebyly schváleny příslušným správním orgánem;

g) množství, povaha a rozsah nepřesností a neshod týkajících se výkazů emisí nebo dílčích výkazů emisí plavidel, za něž společnost odpovídala, uvedených v odpovídajících zprávách o ověření.

2. S ohledem na informace, které získá v průběhu ověřování, ověřovatel popřípadě analýzu rizik reviduje a přizpůsobí nebo znovu provede příslušné ověřovací činnosti.

Článek 27

Plán ověřování na úrovni společnosti

Ověřovatel vypracuje plán ověřování odpovídající získaným informacím a rizikům zjištěným při analýze rizik.

Plán ověřování zahrnuje program ověřování, který popisuje povahu a rozsah ověřovacích činností a dobu a způsob jejich provedení, a v příslušných případech plán odběru vzorků.

Článek 28

Postup ověřování výkazu na úrovni společnosti

Na základě analýzy rizik ověřovatel zváží provedení níže uvedených typů postupů:

a) šetření u příslušných pracovníků;

b) kontroly dokumentů;

c) postupů sledování a rekapitulace.

Článek 29

Ověřování vykázaných údajů na úrovni společnosti

1. Ověřovatel posoudí úplnost a soudržnost údajů uvedených ve výkazu na úrovni společnosti:

a) podrobnými zkouškami, včetně zpětného sledování údajů k příslušnému zdroji údajů;

b) křížovou kontrolou údajů s údaji z ověřených výkazů emisí a v případě potřeby s údaji z externích zdrojů údajů, včetně údajů o sledování plavidel;

c) provedením vyrovnání;

d) přepočítáním.

2. V rámci ověřování údajů podle odstavce 1 ověřovatel ověří:

a) úplnost výkazu na úrovni společnosti, včetně toho, zda jsou do něj zahrnuta všechna plavidla, za něž společnost ve vykazovaném období odpovídala, a jejich odpovídající emise spadající do oblasti působnosti směrnice 2003/87/ES;

b) správnost výpočtů, jimiž byly souhrnné údaje o emisích na úrovni společnosti získány.

Článek 30

Úroveň závažnosti u výkazů na úrovni společnosti

1. Pro účely ověření výkazu na úrovni společnosti, pokud součet celkových souhrnných údajů o emisích skleníkových plynů, které mají být vykázány podle směrnice 2003/87/ES, určených na úrovni plavidla v souladu s částí C odst. 1 body 1 až 7 přílohy II nařízení (EU) 2015/757, za všechna plavidla přesáhne 500 000 tun ekvivalentu CO_2, úroveň závažnosti činí 2 % údajů o těchto emisích ve vykazovaném období.

2. Pro účely ověření výkazu na úrovni společnosti, pokud množství uvedené v odstavci 1 nepřesáhne 500 000 tun ekvivalentu CO_2, úroveň závažnosti činí 5 % údajů o emisích ve vykazovaném období.

Článek 31

Prohlídky na místě

1. Ověřovatel provede za účelem ověření výkazu na úrovni společnosti prohlídky na místě, zejména na základě výsledku analýzy rizik podle článku 26, přičemž vezme v úvahu místo, kde je uchovávána podstatná část příslušných údajů, a místo, kde jsou prováděny činnosti týkající se toku dat a kontrolní činnosti.

2. Ověřovatel také určí činnosti, které mají být provedeny, a dobu potřebnou pro prohlídku na místě.

3. Společnost poskytne ověřovateli přístup do svých míst, a to i do příslušných míst na pevnině a na příslušná plavidla.

4. Ověřovatel může provést virtuální prohlídku na místě, pokud je na základě výsledku analýzy rizik splněna některá z níže uvedených podmínek:

a) ověřovatel je schopen získat a posoudit veškeré požadované informace vzdáleným přístupem;

b) ověřovateli v provedení fyzické prohlídky na místě brání závažné, mimořádné a nepředvídatelné okolnosti, které společnost nemohla ovlivnit, a tyto okolnosti není možné po vynaložení veškerého přiměřeného úsilí překonat.

Ověřovatel přijme opatření ke snížení ověřovacího rizika na přijatelnou úroveň, aby dosáhl přiměřeného ujištění, že výkaz na úrovni společnosti je v souladu s nařízením (EU) 2015/757.

O provedení virtuální prohlídky na místě se rozhodne až po zjištění, že podmínky pro její provedení jsou splněny. Ověřovatel informuje společnost o rozhodnutí provést virtuální prohlídku na místě a o splnění podmínek pro její provedení bez zbytečného odkladu.

5. Na základě výsledku analýzy rizik se ověřovatel může rozhodnout, že od prohlídky na místě podle odstavců 1 a 4 upustí, za předpokladu, že jsou současně splněny všechny tyto podmínky:

a) ověřovatel je schopen získat a posoudit veškeré požadované informace vzdáleným přístupem;

b) ověřovatel neověřuje výkaz na úrovni společnosti pro danou společnost poprvé;

c) ověření lze s přiměřeným ujištěním provést bez této prohlídky na místě.

Ověřovatel přijme opatření ke snížení ověřovacího rizika na přijatelnou úroveň, aby dosáhl přiměřeného ujištění, že výkaz na úrovni společnosti je v souladu s nařízením (EU) 2015/757.

Rozhodnutí o upuštění od prohlídky na místě se přijme poté, co se stanoví, že jsou pro to splněny podmínky. Ověřovatel bez zbytečného odkladu informuje společnost o rozhodnutí upustit od prohlídky na místě a o splnění podmínek pro upuštění od prohlídky na místě.

6. V případě plavidel spadajících do oblasti působnosti směrnice 2003/87/ES společnost bez zbytečného odkladu informuje o rozhodnutí ověřovatele upustit od prohlídky na místě příslušný správní orgán.

Příslušný správní orgán může proti rozhodnutí ověřovatele upustit od prohlídky na místě vznést námitku, přičemž vezme v úvahu všechny tyto faktory:

a) informace poskytnuté ověřovatelem ohledně výsledku analýzy rizik;

b) důkaz o tom, že jsou splněny všechny podmínky pro upuštění od kontroly na místě v souladu s odstavcem 5.

V případě námitky příslušný správní orgán vyrozumí společnost o své námitce a o důvodech pro ni v přiměřené lhůtě, nejpozději však do dvou měsíců od data, kdy byl o rozhodnutí ověřovatele upustit od prohlídky na místě informován.

7. Pokud ověřovatel provede virtuální prohlídku na místě podle odstavce 4 nebo upustí od prohlídky na místě podle odstavce 5, uvede v interní dokumentaci o ověření důvody, které ho k tomu vedly.

Článek 32

Řešení nepřesností a neshod ve výkazu na úrovni společnosti

1. Pokud ověřovatel v průběhu ověřování zjistí ve výkazu na úrovni společnosti nepřesnosti nebo neshody, informuje o nich bez zbytečného odkladu společnost a požádá ji o příslušné opravy v přiměřené lhůtě.

Společnost všechny jím sdělené nepřesnosti nebo neshody opraví.

2. Ověřovatel zaznamená v interní dokumentaci o ověření veškeré nepřesnosti či neshody, které byly v průběhu ověřování opraveny, a označí je jako vyřešené.

3. Pokud společnost nepřesnosti nebo neshody uvedené v odstavci 1 neopraví, ověřovatel před vydáním zprávy o ověření požádá společnost, aby vysvětlila hlavní příčiny nepřesností nebo neshod.

4. Ověřovatel rozhodne, zda neopravené nepřesnosti samy o sobě nebo spolu s jinými nepřesnostmi mají dopad na celkové vykázané emise nebo jiné příslušné informace, a zda tento dopad povede k podstatným nepřesnostem.

Ověřovatel posoudí, zda mají neopravené neshody samy o sobě nebo ve spojení s jinými neshodami vliv na vykázané údaje a zda to povede k závažným nepřesnostem.

5. Ověřovatel může považovat nepřesnosti nebo neshody, které jsou samy o sobě nebo spolu s jinými nepřesnostmi pod úrovní závažnosti, která je stanovena v článku 30, za podstatné nepřesnosti, pokud to odůvodňuje jejich rozsah a povaha nebo konkrétní okolnosti případu.

Článek 33

Závěry ověření výkazu na úrovni společnosti

Pro dokončení ověření výkazu na úrovni společnosti ověřovatel:

a) potvrdí, že byly provedeny všechny ověřovací činnosti;

b) uplatní na souhrnné údaje závěrečné analytické postupy, aby zajistil, že neobsahují podstatné nepřesnosti;

c) ověří, zda informace uvedené ve výkazu splňují požadavky nařízení (EU) 2015/757 a směrnice 2003/87/ES;

d) před vydáním zprávy o ověření připraví interní dokumentaci o ověření a návrh zprávy a předloží je v souladu s článkem 36 osobě provádějící nezávislý přezkum;

e) pověří osobu, aby schválila zprávu na základě závěrů přijatých osobou provádějící nezávislý přezkum a údajů v interní dokumentaci o ověření, a oznámila to společnosti;

Článek 34

Návrhy na zlepšení

1. Ověřovatel dá společnosti doporučení pro zlepšení týkající se neopravených nepřesností a neshod, které nevedou k podstatným nepřesnostem.

2. Ověřovatel může společnosti dát další doporučení pro zlepšení, která považuje s ohledem na výsledek ověřovacích činností za významná.

3. Při udílení doporučení společnosti zůstává ověřovatel vůči společnosti, plavidlům a systému monitorování a vykazování nestranný. Nesmí ohrozit svou nestrannost udílením rad nebo vypracováváním částí postupu monitorování a vykazování podle nařízení (EU) 2015/757.

4. Při ověřování následujícím po roce, v němž byla ve zprávě o ověření uvedena doporučení pro zlepšení, ověřovatel ověří, zda a jakým způsobem společnost doporučení pro zlepšení provedla. Jestliže společnost tato doporučení neprovedla, ověřovatel posoudí, zda se tím zvyšuje nebo může zvýšit riziko vzniku nepřesností.

Článek 35

Zpráva o ověření na úrovni společnosti

1. Na základě shromážděných informací vydá ověřovatel zprávu o ověření výkazu na úrovni společnosti, který je předmětem ověření, a tuto zprávu o ověření předá společnosti.

2. Po obdržení zprávy o ověření podle odstavce 1 společnost předloží zprávu o ověření spolu s výkazem na úrovni společnosti příslušnému správnímu orgánu. Zprávy se předkládají prostřednictvím automatizovaných systémů a formátů pro výměnu údajů.

3. Zpráva o ověření obsahuje prohlášení o ověření výkazu na úrovni společnosti jako uspokojivého nebo neuspokojivého.

4. Pro účely odstavce 3 se výkazy na úrovni společnosti považují za ověřené jako uspokojivé pouze tehdy, když neobsahují podstatné nepřesnosti. Výkaz na úrovni společnosti nelze ověřit jako uspokojivý v případě, že obsahuje podstatné nepřesnosti, které nebyly před vydáním zprávy o ověření opraveny.

5. Zpráva o ověření obsahuje tyto prvky:

a) název společnosti a jedinečné identifikační číslo společnosti a registrovaného vlastníka podle IMO;

b) jasné označení, že se jedná o zprávu o ověření;

c) totožnost ověřovatele, včetně jména a pracovní e-mailové adresy kontaktní osoby;

d) cíle a rozsah ověřování;

e) odkaz na výkaz na úrovni společnosti a vykazované období, které jsou předmětem ověření;

f) souhrnné údaje o emisích na úrovni společnosti, jakož i údaje o emisích, které budou předloženy prostřednictvím formátu stanoveného v příloze IX nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/1122 ([12]);

g) odkaz na použité normy pro ověřování;

h) souhrn postupů ověřovatele, včetně informací o prohlídkách na místě a dat jejich provedení, a informaci o důvodech pro provedení virtuálních prohlídek na místě nebo důvodech, proč od prohlídek na místě bylo upuštěno podle článku 31;

i) prohlášení o ověření;

j) popis případných neopravených nepřesností a neshod podle článku 32, včetně jejich povahy a rozsahu, informace o tom, zda mají či nemají podstatný dopad, a prvků výkazu na úrovni společnosti, jichž se týkají;

k) popis případných neshod podle definice v čl. 2 odst. 5 písm. c), které byly zjištěny během ověřování;

l) popřípadě doporučení pro zlepšení;

m) jméno vedoucího auditora pro monitorování, vykazování a ověřování v námořní dopravě a osoby provádějící nezávislý přezkum a popřípadě jméno auditora pro monitorování, vykazování a ověřování v námořní dopravě a technického odborníka, kteří se na ověřování výkazu na úrovni společnosti podíleli;

n) datum zprávy o ověření a podpis osoby oprávněné jednat jménem ověřovatele, včetně jejího jména.

6. Ověřovatel ve zprávě o ověření dostatečně podrobně popíše nepřesnosti či neshody, včetně těchto aspektů:

a) rozsahu a povaze nepřesnosti nebo neshody;

b) toho, proč daná nepřesnost má, nebo nemá závažný dopad;

c) kterého prvku výkazu se týká daná nepřesnost nebo kterých právních požadavků se týká daná neshoda.

Článek 36

Nezávislý přezkum výkazu na úrovni společnosti

1. Osoba provádějící nezávislý přezkum přezkoumá interní dokumentaci o ověření a návrh zprávy o ověření, aby ověřila, že postup ověřování proběhl v souladu s tímto nařízením a že byla uplatněna řádná odborná péče a úsudek.

2. Rozsah nezávislého přezkumu zahrnuje celý postup ověřování stanovený v článcích 24 až 35.

3. Po schválení výkazu v souladu s čl. 33 písm. e), zahrne ověřovatel výsledky nezávislého přezkumu do interní dokumentace o ověření.

KAPITOLA III

POŽADAVKY NA OVĚŘOVATELE

Článek 37

Proces ověřování trvalé odborné způsobilosti

1. Ověřovatel vytvoří, zdokumentuje, zavede a spravuje proces ověřování trvalé odborné způsobilosti, aby zajistil, že všichni pracovníci pověření prováděním ověřovacích činností jsou způsobilí vykonávat úkoly, které jsou jim přiděleny.

([12]) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/1122 ze dne 12. března 2019, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES, pokud jde o fungování registru Unie (Úř. věst. L 177, 2.7.2019, s. 3).

2. Pro účely procesu ověřování odborné způsobilosti uvedeného v odstavci 1 ověřovatel vytvoří, zdokumentuje, zavede a spravuje:

a) obecná kritéria odborné způsobilosti pro všechny zaměstnance vykonávající ověřovací činnosti;

b) specifická kritéria odborné způsobilosti pro každou pracovní pozici, jež se v rámci ověřovatele podílí na provádění ověřovacích činností, zejména pro vedoucího auditora pro monitorování, vykazování a ověřování v námořní dopravě, auditora pro monitorování, vykazování a ověřování v námořní dopravě, osobu provádějící nezávislý přezkum a technického odborníka;

c) metodu pro zajištění trvalé odborné způsobilosti a pravidelného hodnocení výkonu všech pracovníků provádějících ověřovací činnosti;

d) postup pro zajištění trvalé odborné přípravy pracovníků provádějících ověřovací činnosti;

e) proces posouzení toho, zda ověřovací povinnost spadá do rozsahu akreditace ověřovatele a zda má ověřovatel odbornou způsobilost, zaměstnance a zdroje nezbytné pro výběr ověřovacího týmu a pro úspěšné provedení ověřovacích činností v požadované lhůtě.

Při hodnocení odborné způsobilosti zaměstnanců podle prvního pododstavce písm. c) posoudí ověřovatel jejich způsobilost podle kritérií odborné způsobilosti uvedených v prvním pododstavci písm. a) a b).

Postup uvedený v prvním pododstavci písm. e) zahrnuje rovněž postup pro posouzení, zda ověřovací tým má veškerou odbornou způsobilost a pracovníky nezbytné pro provedení ověřovacích činností u konkrétní společnosti.

Ověřovatel vypracuje obecná a specifická kritéria odborné způsobilosti, která jsou v souladu s kritérii stanovenými v čl. 38 odst. 4 a článcích 39, 40 a 41.

3. Ověřovatel pravidelně a nejméně jednou ročně ověří výkonnost všech pracovníků provádějících ověřovací činnosti za účelem potvrzení jejich trvalé odborné způsobilosti.

4. Ověřovatel proces ověřování trvalé odborné způsobilosti podle odstavce 1 pravidelně přezkoumává, aby zajistil:

a) že kritéria odborné způsobilosti uvedená v odst. 2 prvním pododstavci písm. a) a b) jsou vypracována v souladu s požadavky na odbornou způsobilost podle tohoto nařízení;

b) řešení všech problémů, které mohou být zjištěny v souvislosti se stanovením obecných a specifických kritérií odborné způsobilosti podle odst. 2 prvního pododstavce písm. a) a b);

c) aktualizaci a případně správu všech požadavků v rámci postupu ověřování odborné způsobilosti.

5. Ověřovatel má k dispozici systém pro zaznamenávání výsledků činností prováděných v rámci postupu ověřování odborné způsobilosti podle odstavce 1.

6. Dostatečně odborně způsobilý hodnotitel posoudí odbornou způsobilost a výkonnost auditora pro monitorování, vykazování a ověřování v námořní dopravě a vedoucího auditora pro monitorování, vykazování a ověřování v námořní dopravě.

Odborně způsobilý hodnotitel vhodným způsobem sleduje tyto auditory při ověřování výkazu emisí nebo dílčího výkazu emisí v místě společnosti s cílem určit, zda splňují kritéria odborné způsobilosti.

7. Pokud zaměstnanec neprokáže, že zcela splňuje kritéria odborné způsobilosti pro konkrétní úkol, který mu byl přidělen, ověřovatel určí a zorganizuje další odbornou přípravu nebo praxi pod odborným dohledem. Ověřovatel tohoto jednotlivce sleduje, dokud ověřovateli uspokojivě neprokáže, že kritéria odborné způsobilosti splňuje.

Článek 38

Ověřovací týmy

1. Pro každou jednotlivou ověřovací povinnost sestaví ověřovatel ověřovací tým schopný provádět ověřovací činnosti uvedené v článcích 4 až 36.

2. Ověřovací tým sestává z jednoho vedoucího auditora pro monitorování, vykazování a ověřování v námořní dopravě, a je-li to vhodné s ohledem na ověřovatelem předpokládanou složitost úkolů, jež mají být provedeny, a jeho schopnost provést nezbytnou analýzu rizik, z vhodného počtu auditorů pro monitorování, vykazování a ověřování v námořní dopravě a technických odborníků.

3. Pro nezávislý přezkum ověřovacích činností týkajících se konkrétní ověřovací povinnosti jmenuje ověřovatel osobu provádějící nezávislý přezkum, která není součástí ověřovacího týmu.

4. Členové týmu jsou jasně seznámeni se svou konkrétní úlohou v postupu ověřování a musí být schopni účinně komunikovat v jazyce požadovaném pro provádění ověřovacích úkolů a prověření informací předložených společností.

5. Pokud ověřovací tým tvoří jediná osoba, musí tato osoba splňovat všechny požadavky na odbornou způsobilost auditora pro monitorování, vykazování a ověřování v námořní dopravě a vedoucího auditora pro monitorování, vykazování a ověřování v námořní dopravě a požadavky uvedené v odstavci 4.

Článek 39

Požadavky na odbornou způsobilost auditorů pro monitorování, vykazování a ověřování v námořní dopravě a vedoucích auditorů pro monitorování, vykazování a ověřování v námořní dopravě

1. Auditoři pro monitorování, vykazování a ověřování v námořní dopravě musí být způsobilí posuzovat plány monitorování a ověřovat výkazy emisí, dílčí výkazy emisí a výkazy na úrovni společnosti v souladu s nařízením (EU) 2015/757, směrnicí 2003/87/ES a tímto nařízením.

2. Za tímto účelem musí auditoři pro monitorování, vykazování a ověřování v námořní dopravě alespoň:

a) znát nařízení (EU) 2015/757, směrnici 2003/87/ES, toto nařízení, prováděcí nařízení (EU) 2016/1927, prováděcí nařízení (EU) 2016/1928 a další související právní předpisy, normy a použitelné pokyny, jakož i příslušné pokyny a právní předpisy vydané členským státem, v němž je ověřovatel usazen, nebo členským státem příslušného správního orgánu společnosti, u níž ověřovatel ověření provádí;

b) mít znalosti a zkušenosti v oblasti auditu údajů a informací, včetně:

   i) metodik auditu údajů a informací, uplatnění úrovně závažnosti a posouzení závažnosti nepřesností;

   ii) analýzy inherentních a kontrolních rizik;

   iii) technik odběru vzorků v souvislosti s odběrem vzorku údajů a ověření kontrolních činností;

   iv) posouzení informačních a datových systémů, IT systémů, činností týkajících se toku dat, kontrolních činností, kontrolních systémů a postupů kontrolních činností;

c) být schopni provádět činnosti související s ověřením výkazu emisí, dílčího výkazu emisí a výkazu na úrovni společnosti v souladu s požadavky článků 4 až 36.

3. Dále musí ověřovatelé pro účely posuzování plánů monitorování a ověřování výkazů emisí, dílčích výkazů emisí a výkazů na úrovni společnosti přihlížet k odvětvovým znalostem a zkušenostem, pokud jde o příslušné aspekty uvedené v příloze I tohoto nařízení.

4. Vedoucí auditor pro monitorování, vykazování a ověřování v námořní dopravě musí splňovat požadavky na odbornou způsobilost auditora pro monitorování, vykazování a ověřování v námořní dopravě a musí prokázat způsobilost k vedení ověřovacího týmu a k převzetí odpovědnosti za provádění ověřovacích činností v souladu s tímto nařízením.

Článek 40

Požadavky na způsobilost osob provádějících nezávislý přezkum

1. Osoba provádějící nezávislý přezkum musí mít odpovídající pravomoc k přezkoumání návrhu závěrů posouzení plánu monitorování, návrhu zprávy o ověření a interní dokumentace o ověření podle článků 8, 23 a 36.

2. Osoba provádějící nezávislý přezkum musí splňovat požadavky na odbornou způsobilost vztahující se na vedoucí auditory pro monitorování, vykazování a ověřování v námořní dopravě ve smyslu čl. 39 odst. 4.

3. Pro posouzení, zda je interní dokumentace o ověření úplná a zda byl v průběhu ověřovacích činností shromážděn dostatek podkladů, musí mít osoba provádějící nezávislý přezkum nezbytnou odbornou způsobilost pro:

a) analýzu poskytnutých informací a potvrzení její úplnosti a integrity;

b) upozornění na chybějící nebo odporující si informace;

c) kontrolu datové stopy za účelem posouzení, zda je interní dokumentace o ověření úplná a zda poskytuje dostatečné podpůrné informace pro návrh závěrů posouzení plánu monitorování, návrh zprávy o ověření a závěry přezkoumávané v rámci interního přezkumu.

Článek 41

Využívání technických odborníků

1. Při provádění ověřovacích činností může ověřovatel využít technické odborníky k zajištění podrobných a odborných znalostí konkrétní problematiky, jež jsou zapotřebí k podpoře auditora pro monitorování, vykazování a ověřování v námořní dopravě a vedoucího auditora pro monitorování, vykazování a ověřování v námořní dopravě při provádění jejich ověřovacích činností.

2. Pokud není osoba provádějící nezávislý přezkum odborně způsobilá k posouzení určitého problému v procesu přezkumu, vyžádá si ověřovatel podporu technického odborníka.

3. Technický odborník musí mít potřebnou odbornou způsobilost a znalosti, aby auditorovi pro monitorování, vykazování a ověřování v námořní dopravě a vedoucímu auditorovi pro monitorování, vykazování a ověřování v námořní dopravě, popřípadě osobě provádějící nezávislý přezkum, poskytl účinnou podporu ohledně problematiky, pro niž jsou požadovány odborné vědomosti a znalosti. Kromě toho musí být technický odborník dostatečně obeznámen s otázkami uvedenými v článku 39.

4. Technický odborník provádí vymezené úkoly pod vedením a na plnou odpovědnost osoby provádějící nezávislý přezkum nebo vedoucího auditora pro monitorování, vykazování a ověřování v námořní dopravě ověřovacího týmu, v němž technický odborník působí.

Článek 42

Postupy pro ověřovací činnosti

1. Ověřovatelé vytvoří, zdokumentují, zavedou a spravují jeden nebo více postupů a procesů pro ověřovací činnosti popsané v článcích 4 až 36.

2. Při zavádění a uplatňování těchto postupů a procesů ověřovatel provede činnosti v souladu s harmonizovanou normou podle nařízení (ES) č. 765/2008 týkající se požadavků na subjekty validování nebo ověřování skleníkových plynů pro účely akreditace nebo jiných forem uznávání ([13]).

3. Ověřovatelé navrhnou, zdokumentují, zavedou a spravují systém řízení kvality, aby zajistili jednotnou tvorbu, provádění, zlepšování a přezkum postupů a procesů v souladu s harmonizovanou normou uvedenou v odstavci 2.

Systém řízení kvality zahrnuje:

a) zásady a povinnosti;

b) přezkum řízení;

c) vnitřní audity

d) nápravná opatření;

([13]) ISO 14065:2020 o obecných zásadách a požadavcích na orgány validující nebo ověřující informace o životním prostředí.

e) opatření k řešení rizik a příležitostí a přijímání preventivních opatření;

f) řízení dokumentovaných informací.

4. Kromě toho ověřovatelé zavedou níže uvedené postupy, procesy a opatření v souladu s harmonizovanou normou uvedenou v odstavci 2:

a) postup a politiku komunikace se společností;

b) vhodná opatření pro zajištění důvěrnosti získaných informací;

c) postup vyřizovaní opravných prostředků podaných společnostmi;

d) proces vyřizování stížností (včetně orientačních lhůt) společností;

e) postup vydání revidované zprávy o ověření, je-li zjištěna chyba ve zprávě o ověření, výkazu emisí, dílčím výkazu emisí nebo výkazu na úrovni společnosti poté, co ověřovatel předložil společnosti zprávu o ověření;

f) postup nebo proces externího zajištění ověřovacích činností prostřednictvím jiných organizací;

g) postup nebo proces, který zajistí převzetí plné odpovědnosti za ověřovací činnosti, které jsou prováděny smluvně najatými osobami, ověřovatelem;

h) procesy zajišťující řádné fungování systému řízení kvality podle odstavce 3, včetně:

i) procesů přezkumu systému řízení alespoň jednou ročně, přičemž interval mezi přezkumy systému řízení nesmí překročit patnáct měsíců;

ii) procesů provádění interních auditů alespoň jednou ročně, přičemž interval mezi interními audity nesmí překročit patnáct měsíců;

iii) procesů zjišťování a řízení neshod v činnostech ověřovatele a přijímání nápravných opatření k odstranění těchto neshod;

iv) procesů identifikace rizik a příležitostí v činnostech ověřovatele a přijímání preventivních opatření ke zmírnění uvedených rizik;

v) procesů kontroly dokumentovaných informací.

Článek 43

Interní dokumentace o ověření

1. Ověřovatel připraví a vypracuje interní dokumentaci o ověření obsahující alespoň:

a) výsledky provedených ověřovacích činností;

b) plán ověřování, strategickou analýzu a analýzu rizik;

c) dostatečné podpůrné informace pro posouzení plánu monitorování a návrhu zprávy o ověření, včetně zdůvodnění úsudků o tom, zda byly nepřesnosti podstatné, či nikoliv.

2. Interní dokumentace o ověření se vypracovává tak, aby osoba provádějící nezávislý přezkum uvedená v článcích 8, 23 a 36 a vnitrostátní akreditační orgán mohly posoudit, zda bylo ověření provedeno v souladu s tímto nařízením.

3. Ověřovatel na požádání poskytne příslušnému správnímu orgánu přístup k interní dokumentaci o ověření a dalším příslušným informacím, aby mu hodnocení ověření usnadnil. Příslušný správní orgán může stanovit lhůtu, ve které ověřovatel musí přístup k uvedené dokumentaci poskytnout.

Článek 44

Záznamy a komunikace

1. Ověřovatelé vedou a spravují záznamy, aby prokázali dodržování tohoto nařízení, a to i pokud jde o způsobilost a nestrannost jejich pracovníků.

2. Ověřovatel pravidelně poskytuje informace společnosti v souladu s harmonizovanou normou uvedenou v čl. 42 odst. 2.

3. Ověřovatelé zajistí důvěrnost informací získaných v průběhu ověřování v souladu s harmonizovanou normou uvedenou v čl. 42 odst. 2.

Článek 45

Nestrannost a nezávislost

1. Ověřovatel je na společnosti nezávislý a při provádění ověřovacích činností je nestranný.

Aby byla zajištěna jeho nezávislost a nestrannost, nesmí ověřovatel ani žádná součást téhož právního subjektu být společností podle definice uvedené v čl. 3 písm. d) nařízení (EU) 2015/757, vlastníkem takové společnosti nebo vlastněný takovou společností, ani nesmí mít se společností vztahy, které by mohly jeho nezávislost a nestrannost ovlivnit. Ověřovatel je rovněž nezávislý na orgánech, které obchodují s povolenkami na emise podle systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů zřízeného podle článku 19 směrnice 2003/87/ES.

2. Ověřovatelé jsou organizováni tak, aby zajistili svou objektivitu, nezávislost a nestrannost. Pro účely tohoto nařízení se použijí příslušné požadavky stanovené v harmonizované normě uvedené v čl. 42 odst. 2.

3. Ověřovatelé neprovedou ověřovací činnosti v případě společnosti, která představuje nepřijatelné riziko pro jejich nestrannost nebo ve vztahu ke které jsou ve střetu zájmů. Při posuzování plánu monitorování nebo ověřování výkazu emisí, dílčího výkazu emisí nebo výkazu na úrovni společnosti nesmí ověřovatel využívat zaměstnance ani smluvně najaté osoby, které jsou ve skutečném nebo potenciálním střetu zájmů. Ověřovatel dále zajistí, aby činnosti zaměstnanců nebo organizací neovlivňovaly důvěrnost, objektivitu, nezávislost a nestrannost ověřování. Za tímto účelem sleduje ověřovatel rizika ohrožující nestrannost a přijímá náležitá opatření k odstranění těchto rizik.

4. Za nepřijatelné riziko pro nestrannost nebo střet zájmů se považuje mimo jiné skutečnost, že ověřovatel nebo jakákoliv součást téhož právního subjektu poskytují:

a) poradenské služby pro vytvoření některé části procesu monitorování a vykazování popsaného v plánu monitorování, včetně vytvoření metodiky monitorování, návrhu výkazu emisí, dílčího výkazu emisí nebo výkazu na úrovni společnosti a návrhu plánu monitorování;

b) technickou pomoc pro vypracování nebo správu systému monitorování a vykazování nebo jiné příslušné informace podle nařízení (EU) 2015/757.

5. Má se za to, že ke střetu zájmů ověřovatele ve vztahu k dané společnosti dochází zejména v kterémkoli z těchto případů:

a) jestliže je vztah mezi ověřovatelem a společností založen na společném vlastnictví, společné správě, společném řízení nebo zaměstnancích, sdílených zdrojích, společných financích a společných smlouvách nebo marketingu;

b) jestliže společnost využila poradenské služby podle odst. 4 písm. a) nebo technickou podporu podle odst. 4 písm. b) od poradenského orgánu, orgánu technické podpory nebo jiné organizace, které jsou ve vztahu s ověřovatelem a ohrožují jeho nestrannost.

Pro účely prvního pododstavce písm. b) se nestrannost ověřovatele považuje za ohroženou, jestliže jsou vztahy mezi ním a poradenským orgánem, orgánem technické podpory nebo jinou organizací založeny na společném vlastnictví, společné správě, společném řízení nebo zaměstnancích, sdílených zdrojích, společných financích, společných smlouvách nebo marketingu a společných platbách prodejní provize nebo jiných finančních pobídek spojených s doporučením nových klientů.

6. Ověřovatelé nezadají provedení nezávislého přezkumu nebo vydání zprávy o ověření třetí osobě.

7. Pokud ověřovatelé zadají třetí osobě provedení jiných ověřovacích činností, musí splnit příslušné požadavky stanovené v harmonizované normě uvedené v čl. 42 odst. 2.

Uzavírání smluv se subjekty na provedení ověřovacích činností však externí zajištění pro účely prvního pododstavce nepředstavuje, pokud ověřovatel při uzavírání smluv s těmito osobami převezme plně odpovědnost za ověřovací činnosti vykonávané najatým personálem. Při uzavírání smluv se subjekty na provedení ověřovacích činností ověřovatel požaduje, aby tyto subjekty podepsaly písemnou dohodu, že dodrží postupy ověřovatele a že při provádění těchto ověřovacích činností nedochází ke střetu zájmů.

8. Ověřovatelé vytvoří, zdokumentují, zavedou a spravují proces pro zajištění jejich trvalé nestrannosti a nezávislosti a nestrannosti a nezávislosti součástí téhož právního subjektu, jiných organizací uvedených v odstavci 5 a všech zaměstnanců a smluvně najatých osob, jež se na ověřování podílejí. Tento proces zahrnuje mechanismus pro zajištění nestrannosti a nezávislosti ověřovatele a splňuje příslušné požadavky stanovené v harmonizované normě uvedené v čl. 42 odst. 2.

9. Při ověřování téže společnosti jako v předchozím roce ověřovatel posoudí riziko pro nestrannost a přijme opatření k jeho snížení.

10. Provádí-li vedoucí auditor pro monitorování, vykazování a ověřování v námořní dopravě každoroční ověření výkazů na úrovni společnosti u téže společnosti po dobu šesti po sobě následujících let, musí ověřování výkazů na úrovni společnosti u této společnosti na dobu tří po sobě jdoucích let přerušit. Maximální doba šesti let se vztahuje na ověření výkazů na úrovni společnosti, jež byla u dané společnosti provedena počínaje dnem vstupu tohoto nařízení v platnost.

KAPITOLA IV

AKREDITACE OVĚŘOVATELŮ

Článek 46

Akreditace ověřovatelů

1. Neobsahuje-li toto nařízení nebo nařízení (EU) 2015/757 žádná zvláštní ustanovení pro akreditaci ověřovatelů, použijí se příslušná ustanovení nařízení (ES) č. 765/2008.

2. Na minimální požadavky na akreditaci a požadavky na akreditační orgány se vztahuje harmonizovaná norma podle nařízení (ES) č. 765/2008 týkající se obecných požadavků na akreditační orgány, které akreditují subjekty posuzování shody ([14]).

Článek 47

Rozsah akreditace

Rozsah akreditace ověřovatelů zahrnuje posuzování plánů monitorování a ověřování výkazů emisí, dílčích výkazů emisí a výkazů na úrovni společnosti.

([14]) ISO/IEC 17029:2019 o posuzování shody – Obecné zásady a požadavky na validační a ověřovací subjekty uvedené v příloze II prováděcího rozhodnutí Komise (EU) 2020/1835 ze dne 3. prosince 2020 o harmonizovaných normách pro akreditaci a posuzování shody (Úř. věst. L 408. 4.12.2020, s. 6).

Článek 48

Cíle procesu akreditace

V průběhu procesu akreditace akreditovaných ověřovatelů a každoročního dozoru nad nimi v souladu s články 50 až 55 vnitrostátní akreditační orgány posoudí, zda ověřovatel a jeho pracovníci provádějící ověřovací činnosti:

a) jsou odborně způsobilí posuzovat plány monitorování a ověřovat výkazy emisí, dílčí výkazy emisí a výkazy na úrovni společnosti v souladu s tímto nařízením;

b) skutečně posuzují plány monitorování a ověřují výkazy emisí, dílčí výkazy emisí a výkazy na úrovni společnosti v souladu s tímto nařízením;

c) splňují požadavky na ověřovatele uvedené v článcích 37 až 45, včetně těch, které se týkají nestrannosti a nezávislosti.

Článek 49

Žádosti o akreditaci

1. Žádosti o akreditaci obsahují informace vyžadované harmonizovanou normou uvedenou v čl. 46 odst. 2.

2. Před zahájením posuzování podle článku 50 poskytne ověřovatel žádající o akreditaci (dále jen „žadatel“) vnitrostátnímu akreditačnímu orgánu také informace o:

a) postupech a procesech uvedených v čl. 42 odst. 1 a systému řízení kvality uvedeném v čl. 42 odst. 3;

b) kritériích odborné způsobilosti uvedených v čl. 37 odst. 2 písm. a) a b), výsledcích procesu ověřování trvalé odborné způsobilosti podle uvedeného článku a další příslušné dokumentaci týkající se odborné způsobilosti všech pracovníků podílejících se na ověřovacích činnostech podle článků 39 a 40;

c) procesu pro zajištění trvalé nestrannosti a nezávislosti podle čl. 45 odst. 8, včetně příslušných záznamů o nestrannosti a nezávislosti žadatele a jeho zaměstnanců;

d) technických odbornících a klíčových pracovnících podílejících se na posuzování plánů monitorování a ověřování výkazů emisí, dílčích výkazů emisí a výkazů na úrovni společnosti;

e) postupech a procesech pro zajištění odpovídajícího ověření, včetně těch, které se týkají interní dokumentace o ověření uvedené v článku 43;

f) příslušných záznamech podle článku 44;

g) veškerých dalších informacích, které vnitrostátní akreditační orgán požaduje.

Článek 50

Posuzování

1. Pro účely posouzení podle článku 48 posuzovací tým jmenovaný v souladu s článkem 57 alespoň:

a) přezkoumá všechny příslušné dokumenty a záznamy předložené žadatelem podle článku 49;

b) provede prohlídku na místě, aby přezkoumal reprezentativní vzorek interní dokumentace o ověření, a posoudí provádění systému řízení kvality žadatele a postupy či procesy pro ověřovací činnosti uvedené v článku 42;

c) pozoruje výkonnost a odbornou způsobilost reprezentativního počtu pracovníků žadatele, kteří se podílejí na posuzování plánů monitorování a ověřování výkazů emisí, dílčích výkazů emisí a výkazů na úrovni společnosti, aby bylo zajištěno, že jejich činnost je v souladu s tímto nařízením.

2. Posuzovací tým provádí činnosti uvedené v odstavci 1 v souladu s požadavky harmonizované normy uvedené v čl. 46 odst. 2.

3. Posuzovací tým sdělí svá zjištění a neshody žadateli a vyžádá si vyjádření v souladu s požadavky harmonizované normy uvedené v čl. 46 odst. 2.

4. Žadatel přijme k odstranění všech neshod oznámených mu podle odstavce 3 nápravná opatření a předloží vyjádření, v němž uvede, jaká opatření k jejich vyřešení přijal nebo plánuje přijmout ve lhůtě stanovené vnitrostátním akreditačním orgánem.

5. Vnitrostátní akreditační orgán vyjádření předložené žadatelem podle odstavce 4 přezkoumá.

6. Pokud vnitrostátní akreditační orgán shledá vyjádření žadatele nebo přijatá opatření nedostatečnými nebo neúčinnými, požádá žadatele, aby předložil další informace nebo přijal další opatření.

7. Vnitrostátní akreditační orgán může také požadovat provedení následného posouzení nebo důkazy o tom, že bylo provedeno, aby posoudil skutečné provedení nápravných opatření.

Článek 51

Rozhodnutí o akreditaci a osvědčení o akreditaci

1. Při přípravě a rozhodování, zda udělit, prodloužit nebo obnovit akreditaci žadatele, vnitrostátní akreditační orgán zohlední požadavky harmonizované normy uvedené v čl. 46 odst. 2.

2. Pokud vnitrostátní akreditační orgán rozhodl o udělení nebo obnovení akreditace žadatele, vydá za tímto účelem osvědčení o akreditaci. Osvědčení o akreditaci se uděluje pro všechny ověřovací činnosti podle nařízení (EU) 2015/757.

3. Osvědčení o akreditaci obsahuje alespoň informace vyžadované harmonizovanou normou uvedenou v čl. 46 odst. 2.

4. Osvědčení o akreditaci je platné po dobu nejvýše pěti let od data, kdy vnitrostátní akreditační orgán toto osvědčení vydal.

Článek 52

Každoroční dozor

1. Vnitrostátní akreditační orgán vykonává každoroční dozor nad každým ověřovatelem, kterému vydal osvědčení o akreditaci. Tento dozor sestává alespoň:

a) z prohlídky na místě podle čl. 50 odst. 1 písm. b);

b) z pozorování výkonnosti a posouzení odborné způsobilosti reprezentativního počtu pracovníků ověřovatele v souladu s čl. 50 odst. 1 písm. c).

2. Vnitrostátní akreditační orgán vykoná první dozor nad ověřovatelem v souladu s odstavcem 1 do dvanácti měsíců ode dne, kdy bylo vystaveno osvědčení o akreditaci.

3. Plánování dozoru umožní vnitrostátnímu akreditačnímu orgánu posoudit reprezentativní vzorky činností ověřovatele a jeho pracovníků podílejících se na ověřovacích činnostech v rámci osvědčení o akreditaci v souladu s požadavky harmonizované normy uvedené v čl. 46 odst. 2.

4. Na základě výsledků dozoru rozhodne vnitrostátní akreditační orgán, zda potvrdí pokračování akreditace.

5. Pokud ověřovatel provádí ověření u společnosti spadající pod správní orgán ve vztahu k rejdařské společnosti jiného členského státu, než je členský stát vnitrostátního akreditačního orgánu, který ověřovatele akreditoval, může vnitrostátní akreditační orgán, který ověřovatele akreditoval, požádat vnitrostátní akreditační orgán tohoto jiného členského státu o provádění dozorových činností jeho jménem a na jeho odpovědnost.

Článek 53

Opakované posouzení

1. Před skončením platnosti osvědčení o akreditaci, které vydal, vnitrostátní akreditační orgán znovu posoudí dotčeného ověřovatele, aby zjistil, zda lze platnost osvědčení prodloužit.

2. Plánování opakovaného posouzení zajistí, že vnitrostátní akreditační orgán posoudí reprezentativní vzorek činností ověřovatele, na které se vztahuje osvědčení.

3. Při plánování a provádění opakovaného posouzení musí vnitrostátní akreditační orgán splnit požadavky harmonizované normy uvedené v čl. 46 odst. 2.

Článek 54

Mimořádné posouzení

1. Vnitrostátní akreditační orgán může kdykoliv provést mimořádné posouzení ověřovatele, aby zajistil, že nadále splňuje požadavky tohoto nařízení.

2. Aby mohl vnitrostátní akreditační orgán posoudit potřebu mimořádného posouzení, informuje ověřovatel neprodleně tento orgán o jakýchkoliv zásadních změnách týkajících se jeho akreditace s ohledem na jeho postavení nebo činnost.

Mezi tyto zásadní změny patří i změny uvedené v harmonizované normě, na niž odkazuje čl. 46 odst. 2.

Článek 55

Správní opatření

1. Vnitrostátní akreditační orgán může pozastavit nebo odejmout akreditaci ověřovatele, pokud ověřovatel nesplňuje požadavky tohoto nařízení.

2. Vnitrostátní akreditační orgán pozastaví nebo odejme akreditaci ověřovateli, pokud o to ověřovatel požádá.

3. Vnitrostátní akreditační orgán vytvoří, zdokumentuje, zavede a spravuje postup pozastavení a odnětí akreditace v souladu s harmonizovanou normou uvedenou v čl. 46 odst. 2.

4. Vnitrostátní akreditační orgán pozastaví akreditaci ověřovatele, pokud ověřovatel:

a) závažným způsobem porušil požadavky tohoto nařízení;

b) trvale a opakovaně neplní požadavky tohoto nařízení;

c) porušil jakékoliv jiné specifické podmínky stanovené vnitrostátním akreditačním orgánem.

5. Vnitrostátní akreditační orgán odejme ověřovateli akreditaci, pokud:

a) ověřovatel neodstranil důvody, pro které bylo vydáno rozhodnutí o pozastavení osvědčení o akreditaci;

b) člen nejvyššího vedení ověřovatele nebo zaměstnanec ověřovatele zapojený do ověřovacích činností podle tohoto nařízení byl uznán vinným z podvodu;

c) ověřovatel úmyslně poskytl nepravdivé informace nebo informace úmyslně zatajil.

6. Proti rozhodnutím vnitrostátního akreditačního orgánu o pozastavení nebo odejmutí akreditace podle odstavců 1, 4 a 5 lze v souladu s postupy stanovenými členskými státy podle čl. 5 odst. 5 nařízení (ES) č. 765/2008 podat opravný prostředek.

7. Rozhodnutí vnitrostátního akreditačního orgánu o pozastavení nebo odejmutí akreditace se stávají účinnými jejich oznámením ověřovateli. Vnitrostátní akreditační orgán zváží s ohledem na povahu nesouladu dopad činností provedených před těmito rozhodnutími.

8. Vnitrostátní akreditační orgán ukončí pozastavení osvědčení o akreditaci, pokud obdrží uspokojivé informace a dospěje k závěru, že ověřovatel splňuje požadavky tohoto nařízení.

KAPITOLA V

POŽADAVKY NA VNITROSTÁTNÍ AKREDITAČNÍ ORGÁNY

Článek 56

Požadavky na vnitrostátní akreditační orgány

1. Neobsahuje-li toto nařízení nebo nařízení (EU) 2015/757 žádná zvláštní ustanovení pro požadavky na vnitrostátní akreditační orgány, použijí se příslušná ustanovení nařízení (ES) č. 765/2008.

2. Pro účely tohoto nařízení vykonává vnitrostátní akreditační orgán jmenovaný podle čl. 4 odst. 1 nařízení (ES) č. 765/2008 své funkce v souladu s požadavky harmonizované normy uvedené v čl. 46 odst. 2.

Článek 57

Posuzovací tým

1. Vnitrostátní akreditační orgán jmenuje posuzovací tým pro každé posouzení prováděné podle požadavků harmonizované normy, jež je uvedena v čl. 46 odst. 2.

2. Posuzovací tým se skládá z vedoucího posuzovatele odpovědného za provedení posouzení v souladu s tímto nařízením, a popřípadě vhodného počtu posuzovatelů nebo technických odborníků s příslušnými znalostmi a zkušenostmi v daném rozsahu akreditace.

3. Alespoň jedna osoba v posuzovacím týmu musí mít níže uvedené znalosti:

a) dostatečnou znalost nařízení (EU) 2015/757, směrnice 2003/87/ES, tohoto nařízení a dalších souvisejících právních předpisů uvedených v čl. 39 odst. 2 písm. a);

b) odbornou způsobilost a znalosti potřebné k posouzení ověřovacích činností podle článků 4 až 36 a dostatečnou znalost vlastností různých typů plavidel a monitorování a vykazování emisí skleníkových plynů, spotřeby paliva a dalších příslušných informací podle nařízení (EU) 2015/757.

Článek 58

Požadavky na způsobilost posuzovatelů

1. Posuzovatelé musí být způsobilí provádět činnosti podle článků 50 až 55. Za tímto účelem posuzovatel musí:

a) splňovat požadavky harmonizované normy uvedené v čl. 46 odst. 2;

b) mít dostatečné znalosti o auditu údajů a informací v souladu s čl. 39 odst. 2 písm. b) získané odbornou přípravou nebo přístup k osobě, která má znalosti takovýchto údajů a informací a zkušenosti s nimi;

c) mít dostatečnou znalost příslušných právních předpisů, jakož i použitelných pokynů podle čl. 39 odst. 2 písm. a).

2. Vedle požadavků na odbornou způsobilost podle odstavce 1 musí vedoucí posuzovatelé prokázat způsobilost k vedení posuzovacího týmu a k převzetí odpovědnosti za provedení posouzení v souladu s tímto nařízením.

3. Kromě požadavků na způsobilost uvedených v odstavci 1 musí mít osoby provádějící vnitřní nezávislý přezkum a osoby rozhodující o udělení, prodloužení nebo obnovení akreditace dostatečné znalosti a zkušenosti pro vyhodnocení akreditace.

Článek 59

Techničtí odborníci

1. Vnitrostátní akreditační orgán může do posuzovacího týmu přizvat technické odborníky k zajištění podrobných odborných znalostí a vědomostí týkajících se konkrétní problematiky, kteří slouží jako podpora posuzovateli nebo vedoucímu posuzovateli.

2. Technický odborník má odbornou způsobilost a znalosti, pomocí nichž zajistí vedoucímu posuzovateli a posuzovateli účinnou podporu ohledně daného předmětu, pro který jsou jeho vědomosti a odborné znalosti vyžadovány. Technický odborník má rovněž:

a) mít dostatečnou znalost příslušných právních předpisů, jakož i použitelných pokynů podle čl. 39 odst. 2 písm. a);

b) dostatečnou znalost ověřovacích činností.

3. Techničtí odborníci provádí konkrétní úkoly pod vedením dotyčného vedoucího posuzovatele posuzovacího týmu, jenž má za toto provádění plnou odpovědnost.

Článek 60

Stížnosti

Pokud vnitrostátní akreditační orgán obdrží od správního orgánu ve vztahu k rejdařské společnosti, společnosti, dotčeného státu vlajky u plavidel plujících pod vlajkou členského státu či jiných zúčastněných stran stížnost týkající se ověřovatele, v přiměřené lhůtě, nejpozději však do tří měsíců ode dne jejího obdržení:

a) rozhodne o platnosti stížnosti;

b) zajistí, aby dotčenému ověřovateli byla dána příležitost vyjádřit se;

c) přijme odpovídající opatření k vyřízení stížnosti;

d) provede záznam o stížnosti a přijatých opatřeních;

e) odpoví stěžovateli.

Článek 61

Vzájemné hodnocení

1. Pokud vnitrostátní akreditační orgány podléhají pravidelnému vzájemnému hodnocení v souladu s článkem 10 nařízení (ES) č. 765/2008, orgán uznaný podle článku 14 nařízení (ES) č. 765/2008 zavede vhodná kritéria vzájemného hodnocení a účinný a nezávislý postup vzájemného hodnocení s cílem posoudit, zda:

a) vnitrostátní akreditační orgán, který je vzájemnému hodnocení podroben, provedl akreditační činnosti v souladu s články 46 až 55;

b) vnitrostátní akreditační orgán, který je vzájemnému hodnocení podroben, splnil požadavky stanovené v článcích 56 až 63.

Kritéria zahrnují požadavky na odbornou způsobilost osob a týmů provádějících vzájemné hodnocení, které jsou specifické pro nařízení (EU) 2015/757 a pro systém pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů, zřízený podle směrnice 2003/87/ES.

2. Orgán uznaný podle článku 14 nařízení (ES) č. 765/2008 zveřejní výsledek vzájemného hodnocení vnitrostátního akreditačního orgánu uvedeného v odstavci 1 a sdělí ho Komisi, vnitrostátním orgánům odpovědným za vnitrostátní akreditační orgány v členských státech a správním orgánům ve vztahu k rejdařské společnosti nebo kontaktnímu místu podle článku 64 tohoto nařízení.

3. Aniž je dotčen článek 10 nařízení (ES) č. 765/2008, platí, že pokud se vnitrostátní akreditační orgán úspěšně podrobí vzájemnému hodnocení uspořádanému orgánem uznaným podle článku 14 nařízení (ES) č. 765/2008 před vstupem tohoto nařízení v platnost, je tomuto vnitrostátnímu akreditačnímu orgánu udělena výjimka z povinnosti podrobit se novému vzájemnému hodnocení po vstupu tohoto nařízení v platnost v případě, že prokáže shodu s tímto nařízením.

Za tímto účelem předloží dotčený vnitrostátní akreditační orgán orgánu uznanému podle článku 14 nařízení (ES) č. 765/2008 žádost a potřebnou dokumentaci.

Orgán uznaný podle článku 14 nařízení (ES) č. 765/2008 rozhodne, zda podmínky pro udělení výjimky byly splněny.

Výjimka platí po dobu nejvýše tří let ode dne oznámení rozhodnutí vnitrostátnímu akreditačnímu orgánu.

Článek 62

Vzájemné uznávání ověřovatelů

Aniž je dotčen čl. 11 odst. 2 nařízení (ES) č. 765/2008, platí, že pokud vnitrostátní akreditační orgán neprojde celým procesem vzájemného hodnocení, přijmou členské státy osvědčení o akreditaci ověřovatelů akreditovaných tímto vnitrostátním akreditačním orgánem za předpokladu, že orgán uznaný podle článku 14 nařízení (ES) č. 765/2008 zahájí s tímto vnitrostátním akreditačním orgánem proces vzájemného hodnocení a nezjistí nesoulad tohoto vnitrostátního akreditačního orgánu s tímto nařízením.

Článek 63

Monitorování poskytovaných služeb

Pokud členský stát v průběhu inspekce prováděné v souladu s čl. 31 odst. 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ([15]) zjistí, že ověřovatel nedodržuje toto nařízení, správní orgán ve vztahu k rejdařské společnosti nebo vnitrostátní akreditační orgán daného členského státu o tom uvědomí vnitrostátní akreditační orgán, který danému ověřovateli udělil akreditaci.

Vnitrostátní akreditační orgán, který ověřovateli udělil akreditaci, posoudí sdělení těchto informací jako stížnost ve smyslu článku 60 a přijme odpovídající opatření a zašle správnímu orgánu ve vztahu k rejdařské společnosti nebo vnitrostátnímu akreditačnímu orgánu odpověď v souladu s čl. 67 odst. 2 druhým pododstavcem.

([15]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu (Úř. věst. L 376, 27.12.2006, s. 36).

KAPITOLA VI

VÝMĚNA INFORMACÍ

Článek 64

Výměna informací a kontaktní místa

1. Členský stát zavede účinnou výměnu příslušných informací a účinnou spolupráci mezi svým vnitrostátním akreditačním orgánem a správním orgánem ve vztahu k rejdařské společnosti.

2. Pokud je v členském státě určen více než jeden orgán podle článku 18 směrnice 2003/87/ES, schválí členský stát jeden z těchto orgánů jako kontaktní místo pro výměnu informací, pro koordinaci spolupráce podle odstavce 1 a pro činnosti uvedené v článcích 64 až 71.

Článek 65

Akreditační pracovní program a zpráva o činnosti

1. Vnitrostátní akreditační orgán do 31. prosince každého roku poskytne správnímu orgánu ve vztahu k rejdařské společnosti jednotlivých členských států akreditační pracovní program, který obsahuje seznam ověřovatelů akreditovaných tímto vnitrostátním akreditačním orgánem. Akreditační pracovní program obsahuje tyto informace k jednotlivým ověřovatelům:

a) informace o činnostech, které vnitrostátní akreditační orgán pro daného ověřovatele naplánoval, včetně činností týkajících se dozoru a opakovaného posouzení;

b) data předpokládaných svědeckých auditů, které budou provedeny vnitrostátním akreditačním orgánem za účelem posouzení ověřovatele;

c) informace o tom, zda vnitrostátní akreditační orgán požádal vnitrostátní akreditační orgán jiného členského státu o provádění dozorových činností podle čl. 52 odst. 5.

Dojde-li ke změně informací uvedených v prvním pododstavci, vnitrostátní akreditační orgán do 31. ledna každého roku předloží správnímu orgánu ve vztahu k rejdařské společnosti aktualizovaný pracovní program.

2. Po předložení akreditačního pracovního programu v souladu s odstavcem 1 poskytne správní orgán ve vztahu k rejdařské společnosti vnitrostátnímu akreditačnímu orgánu veškeré příslušné informace, včetně veškerých použitelných vnitrostátních právních předpisů a pokynů.

3. Vnitrostátní akreditační orgán do 1. června každého roku poskytne správnímu orgánu ve vztahu k rejdařské společnosti zprávu o činnosti. Zpráva o činnosti obsahuje ve vztahu k jednotlivým ověřovatelům, kteří byli tímto vnitrostátním akreditačním orgánem akreditováni, tyto informace:

a) podrobné údaje o akreditaci ověřovatelů, kteří byli tímto vnitrostátním akreditačním orgánem nově akreditováni;

b) souhrnné výsledky činností týkajících se dozoru a opakovaného posouzení prováděných vnitrostátním akreditačním orgánem;

c) souhrnné výsledky uskutečněných mimořádných posouzení včetně důvodů pro zahájení těchto mimořádných posouzení;

d) všechny stížnosti podané na ověřovatele od poslední zprávy o činnosti a opatření přijatá vnitrostátním akreditačním orgánem.

e) podrobné informace o opatřeních přijatých vnitrostátním akreditačním orgánem v reakci na informace sdílené správním orgánem ve vztahu k rejdařské společnosti.

Článek 66

Výměna informací o správních opatřeních

Pokud vnitrostátní akreditační orgán uložil ověřovateli správní opatření podle článku 55 nebo pokud bylo ukončeno pozastavení akreditace nebo bylo na základě rozhodnutí o odvolání zrušeno rozhodnutí vnitrostátního akreditačního orgánu o uložení správních opatření podle článku 55, vnitrostátní akreditační orgán o tom uvědomí správní orgán ve vztahu k rejdařské společnosti a vnitrostátní akreditační orgány jednotlivých členských států.

Článek 67

Výměna informací prováděná správním orgánem ve vztahu k rejdařské společnosti

1. Příslušný správní orgán sdělí každoročně vnitrostátnímu akreditačnímu orgánu, který ověřovatele provádějícího ověření u společnosti spadající do jeho odpovědnosti akreditoval, alespoň tyto informace:

a) příslušné výsledky ověření výkazů emisí, dílčích výkazů emisí a výkazů na úrovni společnosti a zpráv o ověření, zejména jakýkoli problém týkající se vykázaných údajů, které nesplňovaly požadavky podle nařízení (EU) 2015/757, směrnice 2003/87/ES, prováděcího nařízení (EU) 2016/1927, prováděcího nařízení (EU) 2016/1928 nebo tohoto nařízení;

b) výsledky inspekce provedené u společnosti, pokud jsou pro vnitrostátní akreditační orgán významné ve vztahu k akreditaci ověřovatele a dozoru nad ním nebo zahrnují zjištěný problém týkající se údajů, které nesplňovaly požadavky podle nařízení (EU) 2015/757, směrnice 2003/87/ES, prováděcího nařízení (EU) 2016/1927, prováděcího nařízení (EU) 2016/1928 nebo tohoto nařízení;

c) výsledky hodnocení interní dokumentace o ověření daného ověřovatele, pokud byla správním orgánem ve vztahu k rejdařské společnosti hodnocena podle čl. 43 odst. 3;

d) stížnosti obdržené správním orgánem ve vztahu k rejdařské společnosti ohledně daného ověřovatele.

2. Pokud informace uvedené v odstavci 1 obsahují důkaz o tom, že správní orgán ve vztahu k rejdařské společnosti zjistil problémy ve vykázaných údajích, které nesplňovaly požadavky podle nařízení (EU) 2015/757, směrnice 2003/87/ES, prováděcího nařízení (EU) 2016/1927, prováděcího nařízení (EU) 2016/1928 nebo tohoto nařízení, považuje vnitrostátní akreditační orgán sdělení těchto informací za stížnost správního orgánu ve vztahu k rejdařské společnosti ohledně daného ověřovatele ve smyslu článku 60.

Vnitrostátní akreditační orgán přijme v reakci na tyto informace vhodná opatření a v přiměřené lhůtě, nejpozději však do tří měsíců od jejich obdržení, poskytne správnímu orgánu ve vztahu k rejdařské společnosti odpověď. Ve své odpovědi vnitrostátní akreditační orgán informuje správní orgán ve vztahu k rejdařské společnosti o opatřeních, která přijal, a o případných správních opatřeních, která ověřovateli uložil.

Článek 68

Výměna informací o dozoru

1. Pokud byl vnitrostátní akreditační orgán členského státu, do jehož odpovědnosti spadá společnost, u níž ověřovatel ověření provádí, požádán podle čl. 52 odst. 5 o provádění dozorových činností, podává zprávy o svých zjištěních vnitrostátnímu akreditačnímu orgánu, který ověřovatele akreditoval, nedohodnou-li se oba vnitrostátní akreditační orgány jinak.

2. Vnitrostátní akreditační orgán, který ověřovatele akreditoval, vezme tato zjištění podle odstavce 1 v úvahu při posuzování toho, zda ověřovatel splňuje požadavky tohoto nařízení.

3. Pokud se na základě zjištění podle odstavce 1 prokáže, že ověřovatel není s tímto nařízením v souladu, přijme vnitrostátní akreditační orgán, který jej akreditoval, odpovídající opatření podle tohoto nařízení a informuje vnitrostátní akreditační orgán, který vykonává dozorové činnosti:

a) o tom, jaká opatření přijal vnitrostátní akreditační orgán, který ověřovatele akreditoval;

b) případně o tom, jaká opatření přijal ověřovatel ohledně daných zjištění;

c) případně o tom, jaká správní opatření byla ověřovateli uložena.

Článek 69

Výměna informací s členským státem usazení ověřovatele

Pokud ověřovatel získal akreditaci od vnitrostátního akreditačního orgánu jiného členského státu, než v jakém je usazen, akreditační pracovní program a zpráva o činnosti podle článku 65 budou poskytnuty rovněž správnímu orgánu ve vztahu k rejdařské společnosti členského státu, v němž je ověřovatel usazen.

Článek 70

Databáze akreditovaných ověřovatelů

1. Vnitrostátní akreditační orgány zřídí a spravují databázi, která je veřejně přístupná a obsahuje níže uvedené informace:

a) název, číslo akreditace a pracovní adresu každého ověřovatele akreditovaného daným vnitrostátním akreditačním orgánem;

b) datum udělení akreditace a datum skončení její platnosti;

c) informace o správních opatřeních, která byla ověřovateli uložena.

2. Jakákoliv změna v postavení ověřovatelů se sdělí Komisi pomocí příslušné standardní šablony.

3. Orgán uznaný podle článku 14 nařízení (ES) č. 765/2008 přístup k vnitrostátním databázím usnadní a harmonizuje s cílem umožnit účinnou a nákladově efektivní komunikaci mezi vnitrostátními akreditačními orgány, ověřovateli, společnostmi a správními orgány ve vztahu k rejdařské společnosti. Orgán uznaný podle článku 14 nařízení (ES) č. 765/2008 může tyto databáze sjednotit do jediné centralizované databáze.

Článek 71

Oznámení učiněné ověřovatelem

1. Aby mohl vnitrostátní akreditační orgán vytvořit návrh akreditačního pracovního programu a zprávy o činnosti uvedené v článku 65, sdělí ověřovatel do 15. listopadu každého roku vnitrostátnímu akreditačnímu orgánu, který jej akreditoval, tyto informace:

a) plánovanou dobu a místo ověření, která ověřovatel hodlá provést;

b) adresu sídla a kontaktní údaje společností, jejichž plány monitorování, výkazy emisí, dílčí výkazy emisí nebo výkazy na úrovni společnosti jsou předmětem jeho ověření;

c) jména členů ověřovacího týmu.

2. Dojde-li ke změně informací uvedených v odstavci 1, ověřovatel tyto změny oznámí akreditačnímu orgánu ve lhůtě, kterou tento vnitrostátní akreditační orgán schválí.

KAPITOLA VII

SCHVALOVÁNÍ PLÁNŮ MONITOROVÁNÍ SPRÁVNÍMI ORGÁNY

ODDÍL 1

Schvalování plánů monitorování

Článek 72

Obecná pravidla pro schvalování plánů monitorování příslušnými správními orgány

Pro účely schvalování plánů monitorování podle čl. 6 odst. 8 nařízení (EU) 2015/757 přijme každý příslušný správní orgán nezbytná opatření k zajištění souladu plánů monitorování s požadavky stanovenými v článku 6 a přílohách I a II uvedeného nařízení, přičemž náležitě zohlední závěry ověřovatele týkající se posouzení plánů monitorování.

Článek 73

Informace poskytované společnostmi příslušným správním orgánům

Společnost poskytne příslušnému správnímu orgánu závěry ověřovatele týkající se posouzení plánu monitorování a veškeré další informace, které tomuto orgánu umožní provedení schvalovacích postupů.

Článek 74

Proces schvalování

1. Příslušný správní orgán uvědomí společnost o schválení plánu monitorování bez zbytečného odkladu s využitím automatizovaných systémů a formátů pro výměnu údajů.

2. Pokud příslušný správní orgán plán monitorování neschválí, uvědomí o tom společnost bez zbytečného odkladu a vysvětlí důvody pro neschválení, aby společnost mohla plán monitorování přepracovat.

Dotčená společnost plán monitorování odpovídajícím způsobem přepracuje. Revidovaný plán monitorování předloží společnost ověřovateli k novému posouzení, spolu s důvody pro neschválení příslušným správním orgánem. Jakmile ověřovatel posoudí revidovaný plán monitorování jako vyhovující požadavkům stanoveným v článcích 6 a 7 nařízení (EU) 2015/757, předloží ho společnost znovu ke schválení příslušnému správnímu orgánu.

ODDÍL 2

Schvalování změn plánů monitorování

Článek 75

Obecná pravidla pro schvalování změn plánů monitorování příslušnými správními orgány

1. Společnost bez zbytečného odkladu předloží změněný plán monitorování příslušnému správnímu orgánu, jakmile od ověřovatele obdrží oznámení, že tento plán monitorování je vyhovující, nebo – v případě změny plánu monitorování podle čl. 7 odst. 2 písm. a) nařízení (EU) 2015/757 – jakmile informuje ověřovatele v souladu s čl. 7 odst. 3 uvedeného nařízení.

2. Pro účely schvalování změn plánů monitorování podle čl. 7 odst. 5 nařízení (EU) 2015/757 přijme každý příslušný správní orgán nezbytná opatření k zajištění souladu změněných plánů monitorování s požadavky stanovenými v článku 6 a přílohách I a II uvedeného nařízení, přičemž náležitě zohlední závěry ověřovatele týkající se posouzení plánů monitorování.

Článek 76

Informace poskytované společnostmi příslušným správním orgánům

1. Společnost poskytne příslušnému správnímu orgánu závěry posouzení změněného plánu monitorování a veškeré další informace, které tomuto orgánu umožní provedení schvalovacích postupů.

2. Pokud jde o změny podle čl. 7 odst. 2 písm. a) nařízení (EU) 2015/757, společnost předloží příslušnému správnímu orgánu doklad o změně společnosti, jakož i informaci o tom, zda byl plán monitorování schválen příslušným správním orgánem před změnou společnosti, včetně podpůrných dokladů, pokud správní orgán není totožný.

Článek 77

Proces schvalování

1. Příslušný správní orgán uvědomí společnost o schválení změněného plánu monitorování bez zbytečného odkladu s využitím automatizovaných systémů a formátů pro výměnu údajů.

2. Pokud příslušný správní orgán plán monitorování neschválí, uvědomí o tom společnost bez zbytečného odkladu a vysvětlí důvody pro neschválení, aby společnost mohla plán monitorování přepracovat.

Dotčená společnost plán monitorování odpovídajícím způsobem přepracuje. Revidovaný plán monitorování předloží společnost ověřovateli k novému posouzení, spolu s důvody pro neschválení příslušným správním orgánem. Jakmile je revidovaný plán monitorování posouzen jako vyhovující požadavkům stanoveným v článcích 6 a 7 nařízení (EU) 2015/757, předloží ho společnost znovu ke schválení příslušnému správnímu orgánu.

Článek 78

Provádění změn a vedení záznamů o změnách

1. Před obdržením schválení změněného plánu monitorování od příslušného správního orgánu v souladu s článkem 77 může společnost tento změněný plán monitorování používat k provádění monitorování a vykazování, pokud by monitorování podle původního plánu monitorování vedlo k získání neúplných údajů o emisích.

V případě pochybností použije společnost souběžně změněný i původní plán monitorování a veškeré monitorování a vykazování provádí v souladu s oběma plány a uchovává záznamy o obojích výsledcích monitorování.

2. Po obdržení schválení v souladu s článkem 77 použije společnost pouze údaje vztahující se ke změněnému plánu monitorování a pro veškeré monitorování a vykazování od data, od něhož je změněný plán monitorování použitelný, používá pouze změněnou verzi plánu monitorování.

3. Společnost vede záznamy o všech změnách plánu monitorování. Pro každou změnu záznam obsahuje:

a) srozumitelný popis změny;

b) odůvodnění změny;

c) v příslušných případech závěry ověřovatele k posouzení plánu monitorování;

d) datum předložení změněného plánu monitorování příslušnému správnímu orgánu;

e) datum zahájení provádění změněného plánu pro monitorování v souladu s odstavcem 2 tohoto článku.

Článek 79

Zrušení

1. Nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/2072 se zrušuje s účinkem ode dne 1. ledna 2024.

2. Odkazy na nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/2072 se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou v příloze II tohoto nařízení.

Článek 80

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení se použije ode dne 1. ledna 2024.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 20. října 2023.

Za Komisi
předsedkyně
Ursula VON DER LEYEN

PŘÍLOHA I

SPECIFICKÉ ZNALOSTI A ZKUŠENOSTI V OBLASTI NÁMOŘNÍ DOPRAVY PODLE ČL. 39 ODST. 3

Pro účely čl. 39 odst. 3 se zohlední znalosti níže uvedených problematik a zkušenosti s nimi:

a) znalosti příslušných pravidel podle úmluvy MARPOL a úmluvy SOLAS, zejména těch, která se týkají energetické účinnosti plavidel ([1]), technického předpisu NOx ([2]), pravidla pro oxidy síry ([3]), pravidla pro kvalitu pohonné ropné látky ([4]), předpisu o stabilitě v nepoškozeném stavu z roku 2008 a příslušných obecných zásad (například pokynů k vypracování plánu energetické účinnosti lodí (SEEMP) ([5]));

b) možné synergie mezi monitorováním a vykazováním podle nařízení (EU) 2015/757 a stávajícími systémy řízení specifickými pro námořní dopravu, (včetně předpisu ISM) a další příslušné pokyny specifické pro dané odvětví (například pokyny k vypracování plánu energetické účinnosti lodí (SEEMP));

c) zdroje emisí na lodi;

d) evidence plaveb a postupy zajišťující úplnost a přesnost seznamu plaveb a seznamu lodí (jak jsou předloženy společností);

e) spolehlivé vnější zdroje (včetně údajů o vysledovatelnosti plavidla), které by mohly pomoci porovnat informace s údaji z plavidel;

f) metody výpočtu spotřeby paliva používané plavidlem v praxi;

g) uplatňování úrovní nejistoty v souladu s nařízením (EU) 2015/757 a příslušnými pokyny;

h) uplatňování emisních faktorů pro všechna paliva a zdroje emisí používané na lodi a pro všechny emise skleníkových plynů, na něž se vztahuje nařízení (EU) 2015/757;

i) znalost prováděcích aktů přijatých podle čl. 14 odst. 1 směrnice 2003/87/ES, zejména pokud jde o způsob započítávání emisí z biopaliv, emisí ze směsi zdrojů s nulovým ratingem a zdrojů, které nejsou nulové, a emisí z obnovitelných paliv nebiologického původu a recyklovaných paliv s obsahem uhlíku;

j) pochopení certifikace paliv podle směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 ([6]);

k) nakládání s palivem, čištění paliva, systémy nádrží;

l) údržba lodi/kontrola kvality měřicích zařízení;

m) doklady o čerpání paliva, včetně dodacích listů zásobníků;

n) provozní evidence, výpisy plaveb, výpisy z přístavů a palubní evidence;

o) obchodní dokumenty, např. smlouvy o nájmu plavidla, náložné listy;

p) stávající požadavky právních předpisů;

q) provoz systému čerpání paliva plavidla;

r) určování hustoty paliva plavidly v praxi;

s) procesy a činnosti týkající se toku dat pro výpočet přepravovaného nákladu (vyjádřeného v objemu nebo hmotnosti) podle typů plavidel a jejich provozu v souladu s nařízením (EU) 2015/757;

t) pojem nosnosti podle typu a provozu plavidla podle nařízení (EU) 2015/757 v souladu s prováděcím nařízením (EU) 2016/1928;

([1]) Pravidlo 22, příloha VI úmluvy MARPOL.
([2]) Revidovaný technický předpis pro kontrolu emisí oxidu dusíku z naftových motorů námořních plavidel, (rezoluce MEPC.176(58) pozměněná rezolucí MEPC.177(58)).
([3]) Pravidlo 14, příloha VI úmluvy MARPOL.
([4]) Pravidlo 18, příloha VI úmluvy MARPOL.
([5]) Pravidlo 22, příloha VI úmluvy MARPOL.
([6]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 ze dne 11. prosince 2018 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů (Úř. věst. L 328, 21.12.2018, s. 82).

u) procesy týkající se toku dat používané pro výpočet vzdálenosti, kterou loď urazila, a doby strávené na moři v souladu s nařízením (EU) 2015/757;

v) strojní zařízení a technické systémy užívané na palubě plavidla pro určení spotřeby paliva, přepravního výkonu a jiné příslušné informace.

PŘÍLOHA II

SROVNÁVACÍ TABULKA

Nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/2072	Toto nařízení
Článek 1	Článek 1
Čl. 2 bod 1	Čl. 2 bod 1
Čl. 2 bod 2	Čl. 2 bod 5
Čl. 2 bod 3	Čl. 2 bod 6
Čl. 2 body 4 až 13	Čl. 2 body 8 až 17
Čl. 2 body 14 až 17	Čl. 2 body 19 až 22
Článek 3	Článek 3
Čl. 4 odst. 1	Čl. 4 odst. 1
Čl. 4 odst. 2	Čl. 4 odst. 2 písm. a) a c)
Čl. 4 odst. 3	Čl. 4 odst. 4
Článek 5	Článek 5
Čl. 6 odst. 1, 2 a 3	Čl. 6 odst. 1, 2 a 3
Čl. 6 odst. 4	Čl. 6 odst. 6
Čl. 6 odst. 5	Čl. 6 odst. 8
Článek 7	Článek 7
Článek 8	Článek 8
Článek 9	Článek 9
Článek 10	Článek 10
Článek 11	Článek 12
Čl. 12 písm. a)	Čl. 13 písm. a)
Čl. 12 písm. b)	Čl. 13 písm. c)
Článek 13	Článek 14
Čl. 14 odst. 1	Čl. 15 odst. 1
Čl. 14 odst. 2 písm. a)	Čl. 15 odst. 2 písm. a)
Čl. 14 odst. 2 písm. b)	Čl. 15 odst. 2 písm. b)
Čl. 14 odst. 2 písm. c)	Čl. 15 odst. 2 písm. d)
Čl. 14 odst. 2 písm. d)	Čl. 15 odst. 2 písm. e)
Čl. 14 odst. 2 písm. e)	Čl. 15 odst. 2 písm. f)
Článek 15	Článek 17
Čl. 16 odst. 1	Čl. 18 odst. 1
Čl. 16 odst. 2	Čl. 18 odst. 2
Čl. 16 odst. 3	Čl. 18 odst. 4
Čl. 16 odst. 4	Čl. 18 odst. 7
Čl. 16 odst. 5	Čl. 18 odst. 3
Čl. 16 odst. 6	Čl. 18 odst. 10
Článek 17	Článek 19

Čl. 18 písm. a) až e)	Čl. 20 písm. a) až e)
Čl. 18 písm. f)	Čl. 23 odst. 3
Článek 19	Článek 21
Čl. 20 odst. 1	Čl. 22 odst. 1
Čl. 20 odst. 2	Čl. 22 odst. 3
Čl. 20 odst. 3	Čl. 22 odst. 4
Čl. 20 odst. 4 písm. a), b) a c)	Čl. 22 odst. 5 písm. a), b) a c)
Čl. 20 odst. 4 písm. d)	Čl. 22 odst. 5 písm. e)
Čl. 20 odst. 4 písm. e) až j)	Čl. 22 odst. 5 písm. g) až l)
Čl. 20 odst. 4 písm. k)	Čl. 22 odst. 5 písm. o)
Čl. 20 odst. 4 písm. l)	Čl. 22 odst. 5 písm. q)
Článek 21	Článek 23
Článek 22	Článek 37
Čl. 23 odst. 1	Čl. 38 odst. 1
Čl. 23 odst. 2	Čl. 38 odst. 2
Čl. 23 odst. 3	Čl. 38 odst. 4
Článek 24	Článek 39
Čl. 25 odst. 1	Čl. 40 odst. 2
Čl. 25 odst. 2	Čl. 40 odst. 3
Čl. 26 odst. 1	Čl. 41 odst. 1
Čl. 26 odst. 2	Čl. 41 odst. 3
Článek 27	Článek 42
Článek 28	Článek 43
Čl. 29 odst. 1	Čl. 44 odst. 1
Čl. 29 odst. 2	Čl. 44 odst. 3
Čl. 30 odst. 1	Čl. 45 odst. 2
Čl. 30 odst. 2	Čl. 45 odst. 3
Čl. 30 odst. 3	Čl. 45 odst. 4
Čl. 30 odst. 4	Čl. 45 odst. 6
Čl. 30 odst. 5	Čl. 45 odst. 7
Čl. 30 odst. 6	Čl. 45 odst. 8
Článek 31	Článek 47
Článek 32	Článek 48
Článek 33	Čl. 46 odst. 2
Článek 34	—
Článek 35	Článek 49
Článek 36	Článek 50
Článek 37	Článek 51
Článek 38	Článek 52

Čl. 39 odst. 1	Čl. 53 odst. 1
Čl. 39 odst. 2	Čl. 53 odst. 2 a 3
Článek 40	Článek 54
Čl. 41 odst. 1, 2 a 3	Čl. 55 odst. 1, 2 a 3
Čl. 41 odst. 4 písm. a)	Čl. 55 odst. 4 písm. b)
Čl. 41 odst. 4 písm. b)	Čl. 55 odst. 4 písm. c)
Čl. 41 odst. 5 až 8	Čl. 55 odst. 5 až 8
Článek 42	Čl. 56 odst. 2
Článek 43	Článek 57
Článek 44	Článek 58
Čl. 45 odst. 1	Čl. 59 odst. 1
Čl. 45 odst. 2	Čl. 59 odst. 3
Čl. 46 odst. 1 písm. a)	Čl. 70 odst. 1 písm. a)
Čl. 46 odst. 1 písm. b)	—
Čl. 46 odst. 1 písm. c)	Čl. 70 odst. 1 písm. b)
Čl. 46 odst. 1 písm. d)	Čl. 70 odst. 1 písm. c)
Čl. 46 odst. 2	Čl. 70 odst. 2
Čl. 46 odst. 3	Čl. 70 odst. 3
Článek 47	Článek 80